Türkiye üzerindeki Amerika-Rusya mücâdelesi

SENEGAL

«ISLÂM KONFERANSI» NIN

BAŞTA «KIBRIS» VE «BATI TRAKYA»

OLMAK ÜZERE HER MEVZUDA TÜRKİYE'Yİ DESTEKLEME KARARI ALMASIYLA BİR KERE DAHA TEBEYYÜN EDEN GERÇEK

MÜSLÜMANIN DOSTU ANCAK MÜSLÜMANDIR

سبيل

الكل فى سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 5 Mayıs 1978
Siyasî, edebî, tarihî, ümmî haftalık gazete ● 26 C. Evvel 1398
Vildiyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 123 /BEŞ LİRA / BİR DM.

MİLLÎ VİCDANIN İHTARI!..

EVİNE DÖN MOSKOF!..

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

Bilânçoyu takdim ve Vakıf'a dâvet ediyorum!

MUHTEREM OKUYUCU;

Hapisten çıktıktan sonra SEBİL'de çıkan ilk yazımın sonunda, hapishane hayatıma ait bazı mevzulara dair bir bilânço takdim edeceğimi ifâde etmiştim. Şimdi o sözümü yerine getiriyorum. Mes'eleyle alâkadar olan her kardeşimin meseleyi düşünmesini, düşüncelerini veya yapılması gerekli olan daha iyi bir husus varsa onu yazıyla bildirmelerini istirham ediyorum.

Bu yazımla hapishanede geçen 9 aylık pişme döneminin bütün hesabını verecek değilim. Ancak, hapishanede bulunduğum süre içinde taa Avustralya'daki işçi kardeşlerimden, Libya'ya; İngiltere ve Almanya'dan Hakkâri'ye varıncaya kadar, yüreği bir başka müslüman için çarpan müslümanların bulunduğu her taraftan ancak binlerle ifade olunabilecek miktarda mektup, telgraf ve ziyaretçi geldi. Herbirisine sonsuz şükran borçluyum.

Ancak...

Daha cezaevine girmeden önce, oraya girdiğim takdirde bazı mes'eleler karşısında nasıl bir vaziyet almam gerektiğinin hesabını yapmıştım. Hassaten, maddi imkânlarının kifayetsizliğini bildikleri için yardım yapmak isteyecek olan kardeşlerime karşı nasıl bir tavır takınacağımı uzun uzun düşünmüştüm. Çünkü, muhtelif zamanlarda, daha önceden hapiste yatan veya yurt dışında kalan bazı kardeşlerimiz, ve ağabeylerimiz için, hattâ astronomik rakamlar vererek yardımlar yaptıklarını iddia edenlerin sözlerine şahit olmuştum. Keza, bazı kimselerin **«filânca kardeşimize yardım topluyorum»** adı altında, bir takım suistimallere, **itimad ve nüfuz telâllığına** teşebbüs ettiklerini dahi duymuştum.

Bütün bunlar bana cezaevine girdiğimde nasıl davranmam, bu gibi yardım tekliflerine nasıl bir tavır takınmam gerektiğine dâir ipuçları verecek vasıftaydı.

Fakat, bir ideolojik mücadeleye atılanların başı derde düştüğünde, o ideolojiye gönül vermiş olanların o tehlikeyi elbirliğiyle bertaraf etmeye gayret gösterdikleri bilinen bir hususdur ve bu, o ideolojik mücadele için gereklidir de...

Ne var ki, bu tip destek olma, koruma faaliyetlerinin, hele inancını pratiğe dönüştürmekteki sancılarını çeken cemiyetlerde, avam takımını bir takım ucuz reçeteler arayanlarla, dedi—koducuların kucağına attığı da bir gerçek idi...

O halde ben de kararımı vermiştim. İhtiyaç ânında kendilerinden borç alabileceğim dostlarım bulunduğuna göre, pek çok dâva arkadaşımın, muhakkak ki, kardeşlik tesanüdünü göstermek gibi bir iyiniyetle yapmalarına rağmen, dedi—koducuların ağzına malzeme de olmaya müsait maddî yardım tekliflerine «hayır» diyecektim.

Fakat, bu kararımı tam olarak tatbikat mevkiine koyamadım. Çünkü bazı kardeşlerimizin malûmatım haricinde yardım kampanyaları açtıklarına çok sonra muttali oldum.

Keza bu tip yardım tekliflerinin bir kısmına muhatab olan ve şahsıma ait bazı işleri takib etmek durumundaki ağabey ve kardeşlerim de bu gibi yardım tekliflerini geri çevirdiklerinde, gerçekten hüsnüniyetli olduğundan asla şüphe etmediğim kardeşlerimizin târizlerine muhatab oldular.

Böyle bir durumda hiç kimsenin kırılmaması için, bir orta yol bulunması ihtiyacı kendisini hissettirdi ve 1973 yılından bu yana muhtelif neşriyat vasıtalarında çıkan ve bazı dostların ısrarıyla derlenip toplanan yazılarımdan müteşekkil kitaplarla bu yardımların karşılıksız bırakılmaması yolunun en mâkûl yol olduğu üzerinde ittifak edildi.

Tahmin ediyorum ki, gerek yurt içinden, gerekse yurt dışından yapılmak istenen yardım teşebbüslerinin çok az bir kısmı bu yoldan, karşılıklı bir şekilde kabul edildi.

Ancak, burada ismini açıklamak istemediğim (çünkü, böyle bir açıklama için o kardeşlerimin iznini almış değilim, belki bilinmelerini istemiyeceklerdir) bazı kardeşlerimiz Ankarada bir kardeşimizin teşebbüsüyle Vakıflar Bankası'nda merkez şubede (00/986—0 numaralı) hesaba, adresleri meçhul olarak 22 bin 360 (yirmiikibin üçyüz altmış) lira yatırmışlardır. Keza, TEK—BİR gibi bazı meslek kuruluşlarındaki kardeşlerimizin de buna benzer kampanyalar açtığına dair haberler almıştım.

Bunun yanında Cezaevi'nde ziyaretime gelen kardeşlerimden de bütün ısrarlarıma, ve Sebil'de bir açık mektup neşrederek bu hususta ısrar edilip güç durumda bırakılmamam için ricada bulunmuş olmama rağmen, gerek bizzat, gerekse PTT kanalıyla yaptıkları emri vâkileri cezaevinde ihtiyaç sahibi olup esrar, kumar gibi yerlere vermeyecek durumdaki kimsesiz, iyi ahlâklı, kazanılması muhtemel, ziyaretçisi gelmeyen kimselere vereceğimin bilinmesi kaydıyla aldıklarım cem'an 13 bin küsur lirayı bulmuş ve bunun takriben sekiz bin lirası muhtelif vesilelerle cezaevi içindeki ihtiyaç sahiplerine aktarılmıştır.

Şu anda karşılıklı ve karşılıksız olarak ve emr-i vaki karşısında kalınarak ismimiz üzerinde gözüken maddî yardımların yekûnü, (49 bin) liradır.

Bu hesabı vermek ihtiyacını hissedişimin bazı muharrik sebepleri vardır. Bunların başında cemaatimize ârız olan dedi—kodu hastalığı gelmektedir. Şahsım veyahut da ben içerdeyken, dışarıda işlerimi takib edenlerin isimleri üzerinde bir takım yakışıksız ve gerçek dışı iddialarda bulunulması bir yandan; bilhassa yurt dışındaki kardeşlerimizden bazılarının **«Selâhaddin Eş adına küllîyetli miktarda yardımlar toplandığına»** dâir sözleri mektupları diğer yandan; bize intikal eden bu yardımları bazı yerlere sessizce tahsis etmek şeklindeki ve bu hususta dostlarıma açıkladığım—düşüncelerimi cemaatimizin önünde çok bir hesap vermeye gitmek suretiyle yapmamı gerekli kıldı.

Biliyorum ki, bu açıklamamıza rağmen, bir kısım dedikoducular yine susmayacakları «Köşeyi döndü. Yüzbinler toplandı!» diyeceklerdir. Ama ben onlara cevap vermiyorum; onların sözleri karşısında nasıl davranacaklarını kestiremiyen kardeşlerime yardımcı olmak için bu satırları yazıyorum.

Muhakkak ki, böyle bir durum, yardım edilmek istenen kişinin şahsiyetini rencide ettiği gibi, yardım yapanların niyetlerinin de buğulanmasına vesile olmaktadır.

Atalarımızın bu gibi mevzularda nasıl hassas davrandıklarını anlayabilmek için şu misâli tekrarlıyalım ki; bazı camilerin önünde bir «sadaka taşı» olur, yatsı namazına gelen müslümanlar gece karanlığında kimin ne verdiği belli olmadan o taşın oyuğuna sadakalarını bırakır ihtiyaç sahipleri de onlar namazda iken, ihtiyaçları kadar alırlardı. Böylece alan da, veren de belli olmaz, ihtiyaç sahipleri muayyen şahıslar karşısında bir ezikilik içine düşmezlerdi.

Bunun en emin yolu ise, muhakkak ki, müslümanların asırlar içinde kurup geliştirdikleri hayır müesseseleri ve hassaten Vakıflar idi. Ne yazık ki bu yol müslümanların güçlenmesini temin edip, iktisadî bakımdan kâfirlere, facirlere, fasıklara muhtaç duruma düşmelerine engel olduğu için, o sıfatları üzerinde toplayanlarca saptırılmış, lâik düzenlerin tasallutlarına maruz kalmıştır, bu Vakıf müesseseleri..

Hele bu asırda, materyalist cereyanların bütün kafaları bozduğu, ifsâd ettiği bir çağda, ihtiyaç sahiplerinin maddî sıkıntıları üzerine eğilecek bir müessese olarak Vakıflarımızı yeniden ihya etmemiz ve din—dışı düzenlerin tasallutlarından da kurtarmak yolunda mücadele vermemiz gerekmektedir.

Mevzuu dağıtmak istemiyorum. Bu yüzden, mes'elenin o tarafına bu kadarca temas ettikten sonra asıl maksadımı ifade etmek noktasına geliyorum:

Yukarıdan beri anlattığım gibi şu anda, karşılıklı kitab olarak verilmemiş yani karşılıksız olarak elimde kalan yardımlarının yekûnü (27 bin liradır. Yani, 22 bin lirasının karşılığı kitab olarak verilmiştir. Bu yardımları yapan kardeşlerime teşekkür ve, haklarını helâl etmelerini istirham ederken, bir teklif ve dâvet yapıyorum:

İslâm inancı uğrunda mücadele ederken, çeşitli şekillerde tazyik altında kalan müslümanlara yardım edecek bir Vakıf teşekkül ettirilmesini teklif ve her müslümanı —kendi gücünün yettiğince —bu teklifi düşünüp değerlendirmesini istiyor ve ilk olarak da elimdeki şu meblâğı (27 bin lirayı) böyle bir Vakıf'ın nüvesini, çekirdeğini oluşturacak bir miktar olarak ortaya koyuyorum. Bu meblâğ elbette ki, bir Vakıf için komik bir rakamdır. Ancak, müslümanlar böyle bir Vakıf'ı teşekkül ettirirlerse, bu çekirdeğin etrafında yeni teberrular toplanarak, bundan böyle devamlı olarak, inancımızın muhtelif mücadele metodları içinde mali tazyik altında kalan müslümanlara yapılacak yardımların merkezi olma hususiyeti de kazanabilir. Böylece de yardımları bir şahsa yapılmaz veya, o şahsın adına çeşitli ellerde çarcur edileceği şüphesiyle lekelenmiş olarak yapılmak yerine.— doğrudan doğruya böyle bir Vakıf'a yapılır ve orada bu meblâğ her türlü İslâmî mücadelelerde mali zarara uğrayacak olan kardeşlerimiz için kanunca karanca da olsa, bir müracaat yeri olmak vasfını kazanır.

Bu, aynı zamanda «şüyuu vukuundan beter» sözünde ifadesini bulan mahzuru da bertaraf ile, bir takım yanlış anlamalara veya dedikoducuların iğvalarına karşı bir engel teşkil eder.

Şunu da ilâveten belirtmeli ki, bu kabil yardımları yapanların hüsniniyetleri ne kadar saygıya lâyık ise, bu gibi mevzuları dillerine dolayıp, kendilerine dedi—kodu malzemesi arayanların tavırları da o kadar sefilce bir davranıştır. Ama, onlar her ne yaparsanız yapınız, yollarından öyle kolay—kolay dönmeyeceklerdir.

Ve'sselâm

Selâhaddin Eş Çakırgil

SEBİL □ SAYFA 2 □ □ 15 Temmuz 1977 □ Hicri 28 Receb 1397

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Zindandan mektup...

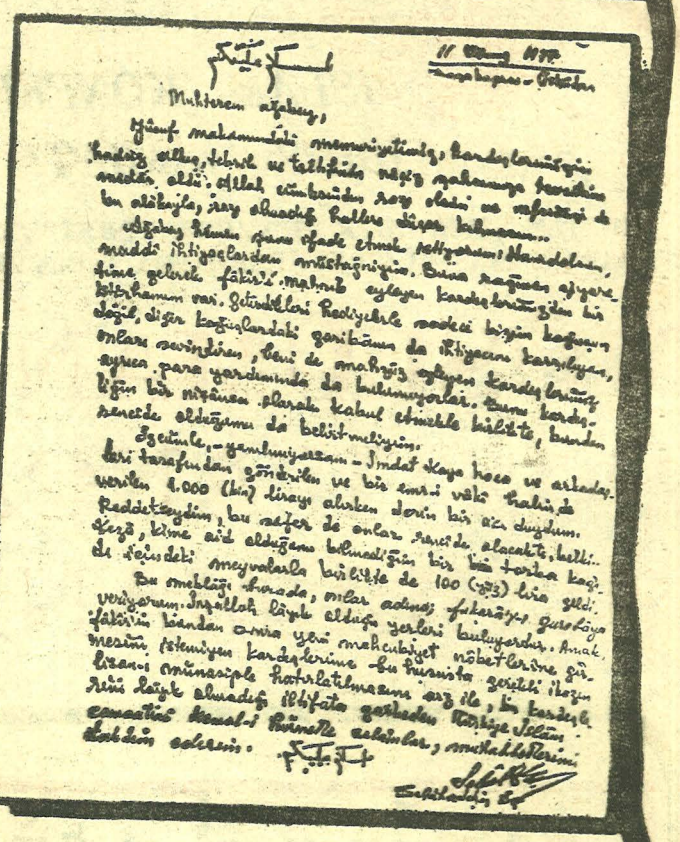

Selâhaddin Eş kardeşimizin Başyaverimiz Kadir Mısıroğlu'na zindandan yazıp gönderdiği hüsnıhâl mektup...

lardır. Hak için mücadele yolu- mahâl yoktur. Keyfiyet bu süret-

Yukarıdaki kişede, gazetemizin 81. sayısında yer alan ve maddi yardım yapılamaması istirhamında bulunduğumuz müteaddit neşriyatımızdan birini görüyoruz.

başyazı

Türkiye, Rusya ve Türk-Rus münâsebetlerinin geleceği

Kadir Mısıroğlu

Rusya, İkinci Cihan Harbi nihâyetinde Türkiye, İran ve Yunanistan'ı ele geçirerek Akdeniz'e inmek ve bu sûretle Komünizmin yeni bir hedefi olan Afrika ve Arap Memleketleri'yle ittisal peydah etmek istemişti. Bu plân, başta Amerika olmak üzere «Hür Ülkeler» in enerjik mukavemetleri sonunda suya düşmüş fakat Doğu Avrupa memleketlerinin Sovyet esâreti altına girmesi önlenememişti. «Nazi Tehlikesi» nin bütün milletler üzerinde hasıl ettiği korkunç tesirin eseri olan bu menfi netice, Rusya için zâhiren büyük bir kazanç gibi gözükürse de hakikatte ciddi bir zaaf teşkil etmiştir. Gerçekten Doğu Almanya, Macaristan, Çekoslovakya, Romanya ve Bulgaristan gibi memleketlerin Rus esâreti altına girmeleri bütün «Hür Dünya»da «Rus Tehlikesi» nin daha sarih bir sûrette anlaşılmasına yardım etmiştir. 1956 yılında Macaristan ve 1968 _ 69 da Çekoslovakya'da cereyan eden hâdiseler Avrupa ve Amerika'da komünist propagandasının câzibesini hissedilir bir şekilde azaltmıştır.

Bütün târihi boyunca teknik sahada Batı ile aynı seviyeye gelememiş bulunan Rusya'nın bu geriliği bugün feza araştırmalarında elle tutulur hâle gelmiştir. Esasen O, bugünkü seviyesine de Batı teknik ve sermâyesinin mütevâli yardımları sâyesinde ulaşabilmiştir. Önce, 1922'den, Hitler'in iş başına geçtiği zamana kadar bir çok işsiz güçsüz Alman mühendislerini çalıştırmıştır.

Almanlar, Rus sanâyiine yardım mevkiinden çekilirken bunların yerini başta Ford olmak üzere birçok büyük Amerikan sanâyi müesseseleri aldılar. Hatta İngiltere bile 1936 _ 37 yıllarında Rusya'ya on milyon sterlin sanâyi kredisi açtı. Bütün bu yardımların üzerine İkinci Cihan Harbi esnasındaki Amerikan yardımları eklenince bugünkü Rusya ortaya çıktı. Bunlar, Türkiye'mizde yabancı sermâyeye ağız birliği ile hücûm eden yerli kızıllara hatırlatılacak ehemmiyetli gerçeklerdir.

Kısacası bugün Rusya'da mevcud teknik gelişme — Hür Dünya'dan geri de olsa— bir vâkıadır. Ancak Ruslar bunu kollektivizme değil Batı Ülkelerinin yardımlarına borçludurlar.

Târihinde «Nizam_ül Âlem» mefhumu olmayan genç Amerika Birleşik Devletleri'nin beynelmilel siyâsette acemiliklerinden hudutsuz ve mâhirâne bir sûrette istifâde etmek, Rusya'ya, Dünyanın başına «Kore»ve «Vietnam» Harbleri gibi çeşitli gâileler çıkarmak imkânını vermiştir. Fakat Amerika'nin enerjik Başkanı müteveffa Kennedy diretince, Rusya, Küba'daki füze rampalarını sökmek mecburiyetinde kalmıştı. Bu sûretle de bütün hareketlerinin karşı tarafın aşırı iyi niyet ve müsahamakârlığı sebebiyle hakiki veçhesi ortaya çıkarılamayan bir blöften ibâret olduğu bir kere daha anlaşıldı. Bu sebeple gelecek bir harbde Rusya'nın uğrayacağı âkıbet daha şimdiden belli olmaya başlamıştır.

Türkiye'ye gelince; bu memlekette yüz elli yılın yanlışları anlaşılarak doğru yol bulunmak üzeredir. Batı karşısındaki mevkiinin tâyini, bu medeniyetten almak ve almamakla mükellef bulunduğu «unsur» ların millî ölçülere göre tesbiti gibi ciddî salâh alâmetleri görülmeye başlamıştır. Buna muvâzi olarak da henüz neşvünemâ halinde bir sanâyi hareketi ortaya çıkmaktadır. Bunlardan başka ve hepsinden ehemmiyetli olanı Türk nüfûsundaki dinamik artıştır. Otuz yıl sonra, yani Yirmi birinci yüzyıl başında Türkiye'nin seksen milyon nüfusa mâlik olacağını hatırlamak onun istikbali hakkında bir fikir sahibi olmaya yetmezse de bununla birlikte sınaî ve ideolojik gelişmeler manâ ve maddede «Büyük Türkiye» yi müjdeleyen hususlardır.

Türkiye'mizin böyle bir istikbâle namzed olmasıdır ki, Ruslar ve onların ajanı olan yerli kızılları kudurtmaktadır. Son günlerdeki sol taşkınlıkların hakiki sebebi budur. Türkiye'de «Doğum Kontrolu» nu ortaya çıkaran masonlarla İslâmî gelişmeleri önlemeye ve Amerika'yı kaçırmaya uğraşanlar aynı siyonist merkezlerden idâre edilmektedir. Rusya'ya «gel!» diyebilmek için Amerika'ya «git!» diyen solcularla, Amerika'nın Orta Doğu'da Türkiye yerine «İsrail» ile işbirliği yapması ve ona istinad etmesini arzulayan siyonistler, «Amerika aleyhtarlığı» nda birleşmektedirler.

Bununla beraber, son günlerde Rusya ile «Cihan Siyonizmi» arasındaki münâsebetlerin gerginleşmeye başladığı görülmektedir. Bu, Rusya'nın istikbâli bakımından son derece ehemmiyet arzeden bir noktadır. Gerçekten, Yahudilerle Slavlar arasında «Bolşevik İhtilâli» nin ilk yıllarındaki beraberlik zâil olmuş gözükmektedir. Bunun sebebi şudur:

Amerika'da «görünmeyen birhakimiyet» tesisine çoktan muvaffak olmuş bulunan Yahudiler, Arap - İsrail ihtilâfında O'nun mutlak ve şümûllü bir sûrette desteğini elde etmişlerdir. Bu durum, Orta Doğu'daki menfaatleri Amerika ile çatışan Rusya'nın, — samimî ve gerektiği şekilde olmasa da— «Arap Âlemi» nin yanında yer almasını intac etmiştir. Rusya bu yüzden İsrail ve dolayısıyle «Cihan Siyonizmi» nin husûmetine mâruz bulunmaktadır.

Ayrıca Rusya'daki Yahudiler Stalin devrinden beri yavaş yavaş eski hâkimiyetlerini kaybetmişler ve bugün oldukça sıkıntılı duruma gelmişlerdir. Gerçi son zamanlarda Rusya Yahudileri'nin içinde bulundukları kötü şartlar, matbuata her yerde hâkim olan siyonistlerce mübalâğalı bir sûrette propaganda vesilesi kılınmaktadır. Bu yüzden onlar hakkındaki beyanların bir kısmı tenzil edilse bile, durumlarının yine de iç açıcı olmadığı muhakkaktır. Dünyadaki Yahudi'lerin en büyük kısmı Rusya'da yaşamaktadır. Bunlar, sâir yahudî ve siyonistlerin de yardımıyle Çarlık Rusyası» nı yıkarak komünistleri iktidara getirenlerdir. İhtilâlin ilk günlerinde sâhip oldukları imkânlar ve imtiyazlı mevkileri artık tamâmen kaybetmişlerdir.

Bu iki sebep, Rusya'nın istikbâline ciddi bir tehlike iras edecek siyâsî gelişmelere âmil olmaktadır. Şöyle ki, Komünizmi liderliğini paylaşamamak sûretiyle başlamış olan Çin _ Rus ihtilâfında bugüne kadar tarafsız bir müşâhit rolünü oynayan kuvvetler, bugün açıkça Çin'i tutar hale gelmişlerdir. Hiç şüphesiz Cihan Siyonizminin sevkiyle ortaya çıkan bu yeni durum, Çin'in «Birleşmiş Milletler Teşkilâtı» na âza olarak kabûlü ve Amerikan Reisicumhuru'nun Pekin'i ziyâreti gibi hâdiselerle artık su yüzüne çıkmış bulunmaktadır. Bu yeni siyâsetin yakın bir istikbalde Rusya'nın yıkılmasını neticelendirecek hadde kadar gelişeceğinin muhakkak olduğu, Arap _ İsrail ihtilâfının kolay kolay halledilebilecek bir mes'ele olmamasıyle sâbittir.

Rusya, buna rağmen Türkiye hakkındaki gâyelerinden asla ve hâlâ şaşmadığını göstermekten içtinap etmemektedir. Sol propagandalar tesiriyle 1964 Koalisyon Hükûmeti zamanında yeni bir Türk _ Rus yakınlaşması ortaya çıkınca bunun ilk meyvası gâyet tehlikeli bir «Türk-Rus Kültür Andlaşması» oldu. Kültür andlaşması, yani komünist telkinlerine yeni bir çok sahalar açmak gayreti. Câlibi dikkattir ki: bunun arkasında Türkiye'de üçüncü bir ağır sanayi merkezini kurmak imtiyazını elde eden Rusya bu iş için başka bir yer yokmuş gibi İskenderun'u seçmiştir. Rusya'nın Boğazlar üzerinden Akdeniz'e çıkmak hususundaki gâyeleri baltalanınca o bu gâye için yeni bir hedef seçmişti: İskenderun. Doğuda bir «Ermenistan» kurdurmak sonra da onu himâye (!.) altına alarak İskenderun'dan Akdeniz'e çıkmak!..

Demek ki Ecevit — amme vicdanında büyük bir aksülâmel dâvet edeceği muhakkat olan bir, «Türk - Rus» yakınlaşması için çırpınırken yıkılacak bir duvarın aldına girmektedir.

Girsin, bu kendi bileceği iştir. Ama ayni duvarın altına milleti de çekmeye çalışmaktadır ki, işte bu aslâ olmayacaktır. Çünkü, Son iki yüz elli yıl içinde tam ondört kere boğazlaşmış bulunduğu bu şimal sürüleri milletimiz için hâlâ hep o ezelî düşman sembolü «Moskof»tur.

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir "MEŞRÛTİYET„ ve "HILÂFET„ Müdâfii

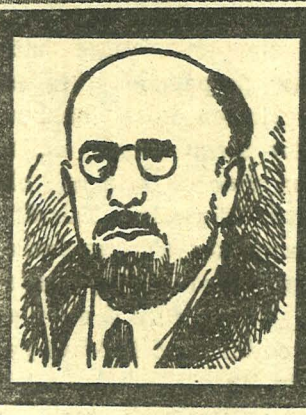

LÛTFİ FİKRİ BEY

Kadir Mısıroğlu

8

Arkadan devam etmekte olan istifa şâyialarına karşı yeni Halîfe Abdülmecid Efendi'nin 9 Kasım 1923 tarihli Vatan Gazetesi'nde şu beyânatı yayınlanmıştır:

«Hilâfet Makamı'na seçilmemin meşrû bir sûrette yapıldığını ve icma-ı ümmetle olduğunu biliyorsunuz. O zaman, yapılan bu seçim İslâm Âlemine bildirilmiş ve her taraftan hüsn-ü kabûl görmüştür.

Bütün İslâm Âlemi'nin, her dâim teveccühlerine mazhar olmaktayım. Bütün Asya'nın en ücra köşelerine varıncaya kadar İslâm Âlemi'nden binlerce mektup ve telgraf aldım ve birçok yerlerden heyetler gönderilerek bu hissiyat te'kid ediliyor. Gördüğüm bu teveccühler karşısında ufak tefek kîl-ü kalden (dedikodulardan) alınarak çekilmek, küfran-ı nîmet (nankörlük) olur. İstifam hakkındaki haberlerin nereden çıktığına dâir bilgim yoktur.

Ben İslâm Âlemi'nin işleri ile meşgulüm. Siyâsetle alâkam ve münâsebetim yoktur. Bu gibi neşriyatın üzerimde hiç bir te'siri olamaz.

İslâm Âlemi'nde şahsıma bir itiraz olursa çekilirim. Ben asla bir yere yapışıp orayı bırakmıyacak tabiatta değilim.

İstanbul'da İslâm memleketlerinden mürekkep bir Hilâfet Kongresi yapılması ve Hilâfet Makamı'na âid dinî vezâifin belirtilmesi hakkındaki neşriyata gelince, inşallah ileride bu gibi hususlar gözönüne alınacak ve İslâm Âlemi'nin menfaatlerine hizmet etmeğe çalışılacaktır.

Hilâfet Makamı'nın dayanağı olan Millî Hükûmet, bugün harflerin ihdas ettiği bir çok dahîli mes'eleleri halletmekle uğraşmakta olduğundan şimdiye kadar bu mesele ile uğraşmaya imkân bulamamıştır. Bu ciheti İslâm Âlemi de elbette kıymetlendirir. Tekrar ederim ki; ben siyâsetle uğraşmıyorum. Hakkımda, mü'minlerin teveccühü, bâki kaldıkça, Hilâfet Makamı'ndan çekilmekliğime sebep görmüyorum...»

Bu sırada, İstanbul Baro Başkanı olan **Lütfi Fikri Bey** de ertesi günkü (10 Kasım 1923 tarihli) Tanin Gazetesinde Halifeye **«Açık Mektup»** serlevhalı bir yazı yayınlayarak bu münakaşaya katılmıştır.

Halifenin istifa edeceğinden bahsedenlerin maksadlarının Hilâfetin ilgası olduğunu izah eden **Lütfi Bey** bu açık mektubunda: **«Gönül istiyor ki, bu istifa sözü ebedî olarak gömülsün, kalksın!.»** diyor ve şâyialardan halkın büyük bir endişeye düştüğünü, bunu vapurla karşıya geçerken şâhid olduğu halk arasındaki konuşmalardan gayet vâzıh bir surette tespit ettiğini anlatıyor ve **«Hayretle ve teessürle görülmektedir ki, bu gün, şu mâneviyat hazinesine taarruz edenler, hariçten kimseler, İslâm milletlerinden Türk'ü çekemiyenler değildir. Kendimiz, biz Türkler, kendi elimizle bu hazinenin elimizden ebediyen çıkarılmasını intac edebilecek teşebbüslerde bulunuyoruz.»**

Lütfi Fikri Bey'in bu mes'ele ile alâkası biraz daha gerilere gider. O'nun İstanbul, Fındıklı sarayında (şimdiki Güzel Sanatlar Akademisi) kurulan İstiklâl Mahkemesi'nde muhâkeme edilmesine sebep olan bu yazısından önce o alâkayı izah etmek gerektir.

Bilindiği üzere zaferi müteâkib Millî Mücâdele kumandanlarından *Refet* (Bele) *Paşa 19* Ekim 1922 tarihinde «Şimendifer» vapuruyla İstanbul'a gelip Kabataş'da büyük bir tezâhüratla karşılanmıştır. Kendisini Padişah adına selâmlayıp karşılayan yaver *Ali Nuri Bey*, *Sultan Vahideddin*'in adına icra eylediği bu selâmlayışa şu mukabeleyi almıştı:

«— *Makam-ı Muallâ-yı Hilâfet'e hissiyat-ı ubûdiyetkârâne ve hissiyat-ı tazimkârâne-i dindârânemi aynen iblâğ etmenizi rica ederim.*» (1)

Karşılayıcılar arasında o zaman veliahd olan *Abdülmecid Efendi*'nin yâveri *Remzi Bey*'de vardı. Ona karşı hitabı da:

«— ... *Evvelden beri, ilân ettiğimiz ahidlerimizin birisi, Makam-ı Mualla-yı Hilâfet'in tahlisi* (yüce hilâfet makamının kurtarılışı)dır. Binaenaleyh kendilerine şükran ile mukabele ederim.» (2) olmuştur.

İstanbul'da karaya ayağını atar atmaz Hilâfete bağlılığını son derecede hürmetkâr bir sûrette ifâde etmiş bulunan *Refet Paşa*'nın bilâhare kulağı çekilmiş olmalıdır ki, daha sonra İstanbul Belediyesi ve İstanbul Üniversitesinde bâki konuşmaların da —nisbeten— ağız değiştirdiği müşahede olunmuştur. Esâsen bu sırada saltanat kaldırılarak Hilâfet'in muhâfaza edilmek istendiği istikametinde beyanlar birbirini kovalıyordu. *M. Kemal Paşa* da saltanatın ilgası vesilesiyle B.M. Meclisi'nde yaptığı tarihî konuşmada aynı hissiyatı ortaya koymuştu. Bununla beraber İstanbul'a gelen *Refet Paşa Sultan Vahideddin* merhumun huzuruna kabul edildiğinde —yakınlarına bilâhare ifâde eylediği üzere— Kabataş'da karaya ayak basar basmaz izhar eylediği hissiyat ile telif-i kâbil olmayan bir uslûp kullanmış ve Padişah tarafından «*saltanatsız hilâfetin kabul edilemiyeceği*» tarzında bir cevapla terslenmişti.

Refet Paşa'nın bundan sonraki beyanatları umûmî efkârdan Hilâfet'in kaldırılmak istendiği hususunda mevcud olan endişeleri takviye eder bir mâhiyette tezâhür etmiştir. Bu beyanlar üzerine kaleme sarılan *Lütfi Fikri Bey* «*Hükümdarlık Karşısında Milliyet ve Mes'uliyet ve Tefrik-i Kuvva Mesâili*» unvanıyla bir broşür neşrederek *Refet Paşa*'nın Hilâfetin istikbali bakımından endişe verici bu beyanatlarını tahlil etmiştir.

Broşürünü :

«*Trakya'yı tesellüme memur Refet Paşa İstanbul'dan esna-yı mürûrunda (geçiş esnasında) azim tezâhüratla karşılandı. İstanbul ahâlisi Anadoluyu düşmandan tathir eden (temizleyen) ve Trakya'nın bir tarz-ı müsâlemetkârânede (sulh yoluyla) ana yurduna iadesini mûcib olan zafer-i azim-i milli'nin âmillerine karşı beslediği hissiyat-ı minnetdâranenin izharı için Refet Paşa'nın İstanbul'a muvâsalatını*

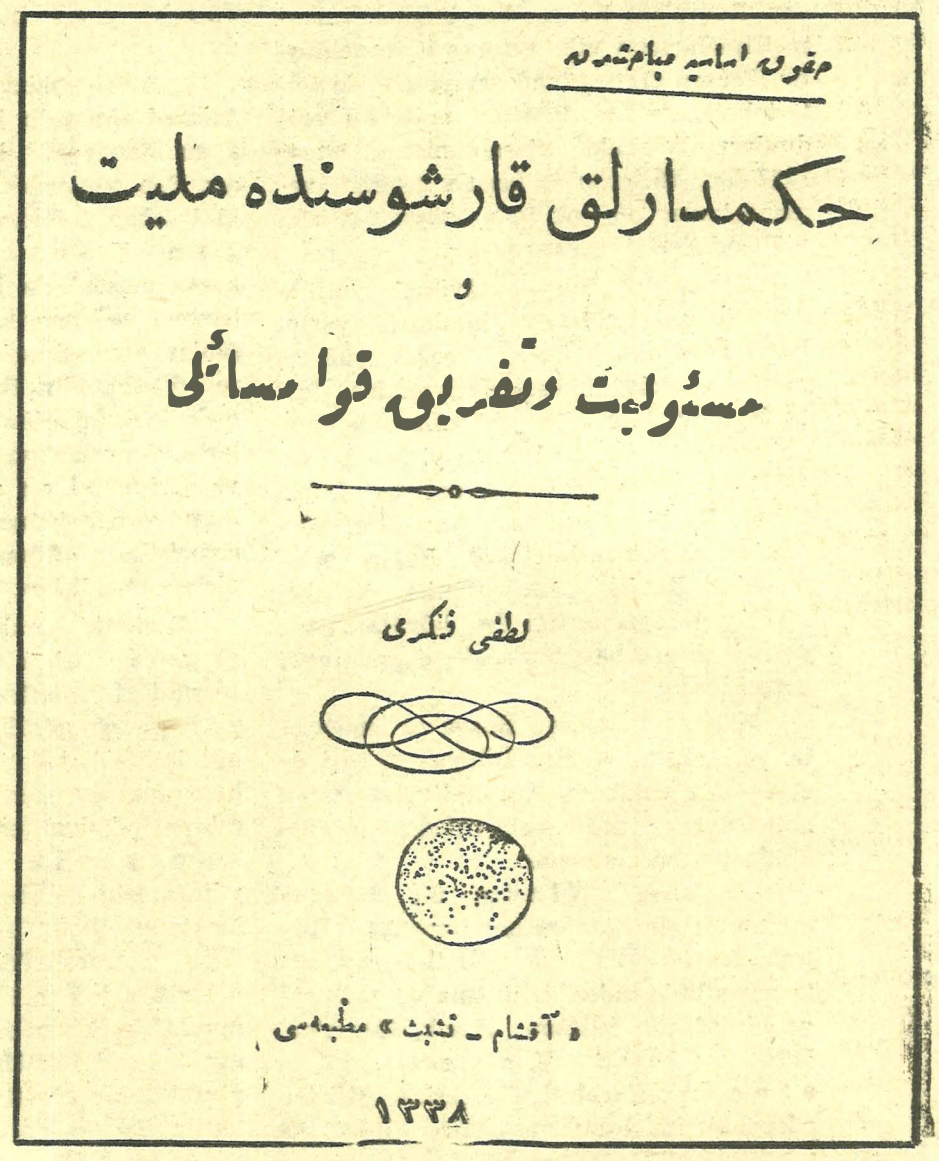

Lütfi Fikri Bey'in, Saltanat ve Hilâfet mevzularındaki görüşlerini aksettiren ve Refet Paşa'ya cevaplarını ihtiva eden broşürünün kapağı.

bir vesile-i hasene addetti. Bu sûretle payitahtımız (başşehrimiz) en ihtiyarlarımızın bile emsâlini hatırlayamıyacağı derecede mes'ud ve müteheyyiç (heyecan verici) bayram günleri yaşadı

Refet Paşa'nın İstanbul'da ikâmeti yalnız tezâhürat-ı milliye tahrikiyle kalmadı, bizzat müşârünileyh gerek darülfünun'da (üniversitede) ve gerek şehir ziyafetinde ve gerek sair vesilelerle irad ettikleri nutuklarla memleketin istikbaline müteallik esaslı mes'eleler hakkında büyük küçük cümlemizin dimağında fâideli tefekkürler tahrik etti. Bu tefekkürlerden bazılarını gazete sütunlarında görüyoruz. «Bârika-yı Hakikat müsâdeme-yi efkârdan çıkar» kaide-i malûmesine nazaran Refet Paşa'nın böyle mühim bir teâti-i efkâra bâis olmalarını bir vesile addederek biz de, mesâil-i mebhûse-i mühimme (bahsi geçen mühim mes'eleler) hakkında nâçizane hatırımıza gelenleri bervechi ati serd ve ityan etmek istiyoruz.» (3)

Mukaddemesiyle takdimden sonra mes'eleye şu suretle girmiştir:

«Refet Paşa'nın muhtelif nutuklarından anladığımıza nazaran müşârünileyh minelkadim milliyet his ve fikirlerinin inkışafına hükümdarlığın mâni olmuş olduğu kanaatindedir. Hatta, bu babta misal olarak Yavuz Sultan Selim'in Şah İsmail'le olan ihtilâfat ve muhârebatını (ihtilâflarını ve muhârebelerini) zikrediyor ve «Her iki taraf da Türk olduğu halde sırf birbirine rakip iki hânedan yüzünden birbirleriye birleşmedikten başka birbirine hasm-ı can oldular ve kurşun attılar» diyor. Malumdur ki; müverrihliğin (tarihçiliğin) en büyük şartı, bitaraf olmak, kendi zamanını kendi milliyetini ve bunlardan mülhem his ve fikirleri muvakkaten bir tarafa bırakacak kadar bitaraf olmaktır. İnsan ancak böyle bir bîtaraflıkla vekâyi-i mâziyeyi (geçmiş vak'aları) tetkik ederse hakikati görebilir. Aksi halde ise, azim hatalara düşebilir. Çünkü hâdisat-ı tarihiyenin lisanı yoktur. Kuvve-i mukavemeti mefkuttur. İnsan onları istediği tarafa sevkedebilir, istediği şeyin ispatında kullanabilir. Hatta bunları ayni kaziyenin (hükmün) hem lehine hem aleyhine kullanmağa imkân vardır. Onun için bu babta pek ziyade dikkatle hareket etmek ve beynelavam (halk arasında) denildiği veçhile «kılı kırk yararak» tetkikatta bulunmak lâzımdır. (4)

(1) 20 Ekim 1922 tarihli İktam Gazetesi
(2) Aynı tarihli İstanbul Gazeteleri
(3) Lütfi Fikri - Hükûmdarlık Karşısında Milliyet ve Mes'uliyet ve Tefrik-i Kuvva Mesaili - Akşam Teşebbüs Matbaası 1338, İst.
(4) Lütfi Fikri - a.g.e.

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

DÜZENİ, YETİŞTİRMELERİ DE İNKÂRDA...

Memleketin içine düşdüğü müptezel hâl, iktidâr yanaşması gazetelerce bile saklanamaz ve ilk sahîfelerde iri puntolarla îlân edilir vaz'iyyete gelmişdir... Halbuki, yarım asırlık (din inkârcılığı devrinde) teâmül hâline gelmişdir ki, iktidâr yanaşması çene ve kalemler dâima yalan söyliyerek, memleketin «*nurlu ufuklara, ak günlere* ve *mutlu yarınlara*» yaklaşdığını yaymış durmuşlardır... Ancak Bülent Beyefendinin iktidârı sırasında bu teâmül, bu devrimci yalancılığı, yerini vâkıalara terketmiş gibidir. Selânik dönmesi bazı umûmî neşriyât müdürlerine varıncaya kadar nice iktidâr yanaşmaları, bu «*cümhûriyet hükûmetinin*» zayıflığı âcizliği ehliyetsizliği, cehâleti ve beceriksizliğinden şekvâ eder olmuşlardır. Meselâ seyrü sefer kazâsı geçiren bazı gezetecilerin, «düzenin» devâir-i resmiyyesinin ma'rûz bırakıldıkları kânunsuzluklar ve başdan, savmalar karşısında, bazı neşriyât müdürlerinin «KOKUŞMUŞ DÜZEN» ta'bîrini kullanacak kadar nefretlerini ortaya koymaları câlib-i dikkatdir. Zîrâ bu adamların «KOKUŞMUŞ DÜZEN» dedikleri rejim, şu mevcûd müesses nizâm olup, kendisini «lâik, demokratik, hukuk rejimi» olarak takdîm etmektedir. Üstelik bu düzen, yani kendisine «KOKUŞMUŞ DÜZEN» denilen rejim, bu ta'bîrin mûcidi neşriyât müdürünün partisi olan yarım asırlık fırka vâsıtasıyla te'sîs edilen bir rejimdir. Öyle anlaşılıyor ki, bugün «KOKUŞMUŞ DÜZEN» ta'bîri gibi nefret ve iğrenme ifâde eden lâfızlar, her ne kadar muhallebi çocuklarından şahsî zarara uğrama hâlinde ve can havliyle çıkıyor gibiyse de, aslında bunda, şuuraltlarındaki birtakım izlerin de payı vardır. Bu itibarladır ki, kendini «*gençliğine emânet*» eden; ve «*on yılda onbeş milyon genç yaratdık her yaşdanı*» nakarâtının bestekârı olan rejim, hem de Selânik mahreçli hemşehrisi olan neşriyât müdirleri kaleminde «KOKUŞMUŞ DÜZEN» damgasını yiyerek, red ve inkâr felâketine lâyık görülmektedir. Bu demekdir ki, müesses rejim, (aslını inkâr edenleri) yetiştirip; kendini onların kollarına teslim etmişdir...

● İşte felsefe budur...

Çıkış yeri insan kafası olan her düzen, her rejim, her ideoloji, bir felsefî sistem olarak mutlaka ömrünü tamamlıyacağı bir noktaya doğru ilerleyecekdir. Türkiye'deki insan fıtratına yüzde yüz ters olan, ithal malı montajlama sun'î düzen de, nihâyet aslını inkâr eden yetiştirmeleri elinde, bugün «KOKUŞMUŞ DÜZEN» reddiyeleriyle öldürülmektedir... Ana ve baba gibi sebeb-i vücûduna «moruk v.s» gibi elfâz-ı kabîha ile horlayan veled-i zinâların hâli bile, «KOKUŞMUŞ DÜZEN» deyişdeki mânâ ve delâletlerin yanında pek hafif kalacakdır. Zîrâ o berideki, bugün kokuşmuşlukla suçlanıp inkâr ve nefret edilen sebeb-i vücûd, İstiklâl mahkemeleri ve tenkîl hareketleri netîcesinde onbinlerce müslüman kanı üzerinde ayakta tutulup, yarım asırdır da kendisine tapılan bir felsefe veya felsefeler meşheriydi...

● Netîce-i kelâm, kendini, «lâik, demokratik ve hukuk rejimiyim» diye takdîm eden düzen, her felsefî nizam veya ideoloji gibi red ve inkâr devresine girmiş bulunmaktadır. Çünki insan kafasının mahsûlü demek olan felsefe, rejim hâline gelmekle, insanı insana taptırıyor demektir... Şurası muhakkakdır ki, insan insana tapmak fıtratında yaratılmamışdır. Binâenaleyh insan, tapıyor göründüğü insanı, gün gelir, işine gelmediği bir anda yüzüstü bırakır; hatta daha olmadı, çıkar üzerine tepinir de.. İnsanlık târihi bunun binbir misâlleriyle doludur. Pirenelerin bu tarafında kahraman ilân etdiğini, öte tarafda vatan hâini ilân eden felsefe, bugün taptığını, yarın ayağının altına almakdan çekinmiyen bir münkirdir. Câhiliye Araplarının helvadan yaparak taptıkları putlarını, karınları acıkınca iştiha ile midelerine indirmeleri vâkıası da hatırlanacak olursa, Türkiye'de de yarım asırdır tapılan «düzen», bugün öyle görünüyor ki, mideye indirilip açlık giderecek kadar da bir işe yaramıyacak!. Çünki «KOKUŞMUŞ» sıfatıyla reddedilip, yetiştirmeleri kaleminde bile inkâr ve nefret gören bir put, bir helvadan put kadar olsun ağıza götürülmek istenmemektedir. Nerde kaldı ki, bidâyetden beri bu düzenin kendi karşısına alıp müretteb mahkeme ve hâdiselerle kanına girdiği kitle bu düzenle teekkül buyursun!. Şu da bir vâkıa ki, kendi yetiştirmeleri olan Selânik mahreçli müdürler bile bu düzene «KOKUŞMUŞLUĞU» lâyık görüp o düzenin üzerine saldırırlarken, zavallı ve sekir hâlindeki düzende, siyâsî, iktisâdî, ictimâî ve hukûkî mıntıkâ-yı memnuasını bütün kâinâta karşı korumak hülyâsıyla 163'lerini işletme peşinde!.

● Hele daha acı bir vâkıa ise, memleketin gerçek evlâtlarının, vaz'iyyetin vehâmetini idrâkden âciz oluşları, ve hâlâ küçük ve basit hesâblar için biribirlerini kırıp rencide edecek ve binnetîce birlik ve berâberliği ihlâl ile i'timâdsızlığı tevlîd edecek ve dağınıklığı husule getirip çöküşün altında kalmaya müncer olacak yazı ve sözlerle hatta iftirâ, dedikodu, haset, gıybet ve yalanla ortada boy atıp, bir de mücâhid ve hacı hoca havasıyla salınmalarıdır ki, Vâcib Teâlâ cümlemizi NEFS elinde kalıp rezil ü rüsvây olanlardan ırâğ eylesin. Bizi, aklımızı başımıza toplayıp, çöken düzenin gümbürtüleri içinde satır ve söz fırıldakları çevirerek Bizans entrikalarına tenezzülden muhâfaza buyursun, âmin...

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA

Selâhaddin ES

HAREKETİMİZİN STRATEJİSİ VE...

İnancımızı hayatımızın ferdî ve içtimaî bütün safha ve sahalarına hâkim kılmak cehdine tutunmuş gençlerle görüşüyoruz, sık sık...

Söylenenler ve arzulananlar hemen daima şu merkez etrafında hâleleşiyor: **İnancımızın enerjisini temsil edecek bir teşkilât ve bu teşkilâtın, emrine tahsis edilen enerjiyi harekete dönüştürmesi!..**

Yani, üç ana ihtiyaç:

1 — Birlik,
2— Teşkilât,
3— Hareket..

Doğrudur ki, önümüzde çok geniş zaman ve sair imkânlar yoktur. **Acele değil ama, çabuk davranmak** zorundayız. Ve yapılacak olan şeyi bugün yapmazsak, ne zaman? **Çünkü yarınlar bitmiyor** ve her yarın devamlı olarak **«bugün»**lere, **«bugünler»** ise **«dün»** lere dönüşüp durma da... Öyleyse **«bugün»** ü değerlendirmek en zârûrî ve **âcil** meselemiz.. İslâm milletinin Yüce Resûl'ünün emri de **açık.. «Mâzi geçmiştir, istikbâl ise meçhul... Hal (bugün), sizin kıymetli hazinenizdir.»** O halde bu en kıymetli hazineyi değerlendirip nemâlandırmakta daha fazla hareketsizlik ve ihmalkârlık felâketimize sebep olabilir.

Şikâyetlerden, arzulardan ve hadiselerden gözlemekteyiz ki, herkes **birlik**'ten, herkes **teşkilâtlanmadan**, herkes hareketten bahsediyor.

Bu, aslında güzel bir şey, kâfî değilse de... Hiç değilse **umûmî bir arayış** içindeyiz. Ve neyi aradığımı biliyoruz. **Aradığını bilmeyen bulduğunu anlayamaz. Ama, niçin birlik, niçin teşkilât ve niçin hareket?** Suali, değişik bir şekilde soralım: Birlikte olmuş olmak için mi **birlik:** tabelâsına bakıp gururlanmak için mi **teşkilât;** hedefi inancımızın ve aklımızın ölçülerine göre tesbit edilmemiş, götürecekleri ve getirecekleri, salâhiyet ve mes'uliyet sahipleri belirlenmemiş, nimet ve külfetleri hesaba katılmamış **ve sırf** hareket yapmış olmak için yapılmış bir hareket mi?

Şimdi bu sualler üzerinde durmaya çalışalım.

Birlik...

Mantığı kavranılırsa, yani **niçin, nereye kadar, kiminle, nasıl, nerede, «bir olunacağı»** idrâk olunursa mes'ele yok! Böyle bir durumda **birlik,** güzel bir şey.. **Esasen, «iki» sayısı tehlikelidir.** Çünkü **«bir»** olanı bir defa bölünp, **iki**'yi elde ettiniz mi, onu orada durduramazsınız, çünkü **«bir»** mutlak sayıdır, **«bir»** den gayrisi **izafi, sınırsız, sonsuz..** Çünkü **Hak bir'dir, bâtıl sonsuz...** Öyleyse, **bir**'e ulaşmak, birleşmek güzel bir şey... Ve, mutlak **«bir»**'i kavradınız mı, ortaya kendiliğinden **teşkilât** da çıkar; **birliğin neticesi** olarak..

Çok güzel ve çok doğru bir söz var: **«Teşkilâtsız kitle köledir!»**

Ama unutmayalım bu, **teşkilât olan her kitlenin köle olmadığını ifade etmez.** Köleliğin de bizzat kendi teşkilâtları vardır. Fakat, köle olmamak için de teşkilât sahibi olmak gerek... **Bir**'den fazla olan her insan'ın bulunduğu yerde fertler arasında haklar ve vazifeler kendiliğinden teessüs eder. Böyle bir durumda kim **teşkilâtlı** ise, diğerini kendi emir ve âmâline hizmetçi kılar. Kim, karşısındakinden daha üstün, daha güçlü, daha rahat çalışan bir teşkilât kurarsa, o, hakkını, hukukunu ve menfaatini daha iyi korur. Haklılar teşkilâtlanırsa **şerri ve şerirleri** esir etmiş olurlar. Şerirler daha güçlü teşkilât kurarlarsa haklıları esir edip onların temsil ettikleri **hak inancını bâtıl seviyesine indirmiş,** kendi **bâtıllarını** da kuvvetleriyle, **hak imişcesine takdim** imkânını kazanmış olurlar.

Müslüman'ın **teşkilâtı** iki kademelidir. Birinci kademede **Cemaatleşme** vardır, ikinci kademede **Devletleşme... Eğer** bunlar yoksa, **oluşturulması için** ve gerçekleştirildiğinde onların bünyesinde derhal erimek üzere, **talî** derecede teşkilâtlar meydana getirmek **lâzımdır.** Bugün, **Müslüman'ın** dünyasına baktığımız zaman; onun, **devleti'ni yitirmiş** olduğunu görüyoruz. Yani, **Müslüman'ın en güçlü teşkilâtının ikinci kademesi,** fiilen yok!. İlk kademesi olan **cemaat** ise, **(ki, dinimiz bize iki kişiden bir cemaat meydana getirme avantajı sağlıyor ve iki kişilik bir cemaat iki milyon kişilik bir kalabalığa hükmedebilir)** ne yazık ki; ikinci kademenin yokluğunun ızdırabını duyamıyacak kadar kabuğuna çekilmeye zorlanmış, sindirilmiş!.. Adetâ, refleks ve iç-güdüleriyle hareket ediyormuş gibi bir görünüş arzetmekte.. Müslüman sayı bakımından ise, milyar'a yaklaşan rakamlarla ifade olunabilmekte halbuki... Hz. İsa'nın karşısında büyük kalabalıklar vardı; etrafında ise sadece **12 inanmış havârî...** Yüce Resul'un karşısında da silme **müşrik** ve **münkir** bir âlem; etrafında ise, kırk kişi olduklarında ap-açık ortaya çıkıp, Kâbe'yi putlardan temizleyip namaz kılabilecek, put düzenine karşı savaş açabilecek bir manevî güç potansiyeline sahip, adet bakımından az, ama keyfiyet bakımından dünyanın en güçlü kadrosu, teşkilâtı vardı. Bu yüzden de **o kırk kişilik cemaat** kısa zamanda kendi inançlarının en büyük teşkilâtını, **İslâm devletini** gerçekleştirmek nasibine ermişlerdi.

Yani, **«mutlak bir»** inancı etrafında gerçekleşen birlik, teşkilâtını bulmuş, tabiatıyle harekete dönüşmüş ve hedefine varmıştır. Bu netice, ne için birlik olmanın, ne için teşkilâtlanmanın, ne için hareket etmenin şûuruna ermiş insanların ettiği bir neticeydi. Esâsen, tabiî olan netice buydu. Eğer öyle olmasaydı, o muazzam güç başka şekilde sarfolunma zarureti mensuplarına hissettirir; **«sahip olduğu enerji gücünü içrtüşmelerle harcayan âvâre kasnak»** hareketini kendi bağlılarına yaptırdı!

Bu duruma göre şu tesbiti yapabiliriz. Bir içtimaî hareketin bir **mânevî,** bir de **maddî unsuru** vardır. Mânevî unsur, **birlik ve beraberlik şûurudur;** maddî unsur ise, birlik inanç ve **şûuruna göre teşekkül etmiş disiplinli bir teşkilâttır** ve bu iki unsurun tabiî semeresi olarak da ortaya **hareket çıkar.**

Bu maddî ve manevî unsur ve dayanaklardan mahrum bir hareket, gürültü çıkarmak, heyecan meydana getirmek için, gelişi-güzel sıkılmış bir mermi mesâbesindedir.

Biz Müslüman olarak hareketlerimizi bu duruma düşürmemek zorundayız. Bunun için de hareketimizin ana stratejisini iyi tesbit etmek, emir, salâhiyet ve mes'uliyet sahiplerini, erkân-ı harb sınıfını, levâzım stokunu, ihtiyat güçlerini, propaganda ve casusluz faâliyetlerini, mücâdele içinde devre-dışı kalan insan ve müesseseleri karşılayacak merâtib silsilesini, mücâdelenin buhranlı noktalarını, pusu yerlerini ve hattâ gerektiğinde en az zâyiatla geri çekilip, mücâdeleyi yeni duruma göre tekrar başlatabilmek için ricat plânlarını dahi yapmak zorundayız. Beklenmiyen menfî gelişmeler karşısında da iç çekişmeye ve paniğe düşmemek.. Herkesin kendi başına buyruk kendisini haklı zannetmesi felâketini yaşatmamak.. Ve bazen, hiç hareket etmemek dahi, —eğer şuûrluya— fevkalâde bir hareket olabilir.

Genç kardeşlerimiz heyecanlı... Heyecan güzel bir şeydir. Ama beraberinde **ehliyet** ehliyet için de **ilim basiret** ve **tecrübe** gereklidir. **Fikirsiz heyecan saman alevidir, heyecansız fikir ise küllenmiş ateştir.** Bunun için neyi, ne için istediğimizi, inancımızın ve aklımızın ölçüleri içinde idrâk edip, ondan sonra teessüs ettirmeliyiz.

Son yıllarda İslâmî gâyelere hizmet sahasında bir takım gençlik teşkilâtları kuruldu. Bunların varlığı kendi başına hiç bir şey ifade etmez. Yüklendikleri dâvaya **hizmet** mi, yoksa **zarar** mı getirirler, onu mensuplarının iyi niyeti ve ehliyeti gösterecektir. Teşkilâtların çoğalması ve isim ve kadro farklılaşması eğer temelde de bölünmelere vesile olacaksa, elbette ki, bu durum bir zaaf işaretidir ve felâket getirir. Ama, öyle değil de, temelde asla bir ihtilâf olmadığı halde, zuhur bakımından veya, metod ve stratejideki teferruata müteallik meselelerden dolayı bir ayrı teşkilâtlanma zarureti varsa bu durum inancımızın içtimaî plândaki mü-

(Devamı Orta sayfada)

Dediler Dedik Ki

Çocuksu Bayram?!..

Geçen sayımızda, yine bu sahifede kendisiyle cedelleşmek zorunda kaldığımız Prof. efendi **Hıfzı Veldet** aradan geçen bir haftalık süre içinde de boş durmadı ve içindekileri boşalttı, hem rejimin adını taşıyan bir gazetede, hem de rejimin televizyonunda!..

Gazetedeki yazısında, **«bay Prof.** bir şeye içerlemiş gibi gözüküyor. Öyle sanıyoruz ki, kendisinin **koca bebek** oluşuna bakıp da, **«bu benim bayramım** diyememiş olmasının ızdırabını yaşıyor anlaşılan.. Keşke, bir de **çocuklaşmış Dedeler Bayramı** olsaydı, ne iyi olurdu.. Şahi, şu devrimler arasında **Koca Bebekler** için, Çocuklaşmış Dedeler için de bir bayram bulunamaz mı, yani?. Nedir, bu memlekete koca—koca hizmetler eden bu yaşlı ve devrimci dedelerimizi ittiğimiz yalnızlık köşesi? Ayıp olmuyor mu, biraz?. Diyor ki **Prof.** umuz; 23 nisan tarihli yazısında:

23 NİSAN ÇOCUKLARI!..

(..) sözde aydın birçok kişi ve bir bölük yazar, 23 Nisan'ı yüceltenleri «23 Nisan Çocuğu» olarak nitelemek ve bu yoldan Ulusal Egemenlik Bayramını küçümsemek alışkanlığındadırlar. O gün ilkokul çocuklarından, birkaç saatliğine, vali ya da belediye başkanı seçilmesi, bunların radyoda, televizyonda konuşturulması, bu büyük bayramı minikleştiren, onun asıl amaç ve anlamını gölgeleyen, hattâ unutturan bir gösteri, bir mizansen oluyor ve 23 Nisan'ın anlamını çocuklarımıza öğretmek ıgbi tinsel bir yarar sağlamaktan çok, toplumsal ortamda ana düşünceyi zedeleyen zararlı bir öge oluşturuyor.»

Şu bayramın gerçekten de biraz ciddiyetini bulması gerekmiyor **mu?**

Ama nasıl?

Hem **millî hâkimiyet** mefhumu nasıl bir mefhum? Nasıl teşekkül **eder,** kim kimden nasıl alır, milletin vekâletini deruhte etmek hakkını kimler kendinde görürler? Yoksa, geçenlerde Cevdet Sunay'ın 12 Mart için verdiği beyanatta itiraf ettiği üzere, **«kim silâhlı ise, o mu haklı sayılıyor»** du?

Buna Prof. umuz cevap vermemiş.. Ancak aynı tarihli yazıdan anladığımıza göre, Kemal Paşa Birinci Büyük Millet Meclisi'nin mebuslarını toplamış, bir nutuk çekmiş; Efendiler Beyler demiş; **şu andan itibaren millî iradeyi siz temsil ediyorsunuz!»**

İyi güzel de, ortada bir ihtilâf ve tenakuzlar zinciri de sırıtıyor.. Çünkü, aynı **Prof. efendi, Birinci Büyük Millet Meclisi'**nin yapısını 22 Nisan akşamı televizyonda anlatırken pek çok inciler imâl etmekten kendini kurtaramamıştı. **Prof.** umuza göre, **ilk Meclis sarıklı hoca efendilerden müteşekkildi; şeyhlerden mollalardan!..** Yani, Birinci Meclis'in teşekkülü için Kemal Paşa'nın Anadolu'daki mülkî âmirlerine gönderdiği emirnâmedeki **—ki, Padişah Vahideddin, Kemal Paşa'yı Anadolu'ya gönderirken, kendisinin has yâveri olarak bütün askerî ve mülkî amirliklere emirler verebilmek salâhiyetiyle de techiz etmişti—** istenen vasıfları haizdiler. Yani, **millî iradeyi** temsil eden o baylar müstekreh yaratıklardı ama **millî mücadeleye** yardım etmeleri gerekliydi.

Prof'un iddiasına göre, Kemal Paşa bu **«bayları sonra kandırmışl..»** Ve, bu kandırmacayı öylesine içten gelen bir şekilde tasvib ediyor ki, Prof'umuz, **«kandırdı da, iyi etti!.»** dive milletin gözlerinin içine baka —baka bir saygısızlık gösterisinde dahi bulundu.

Diğer taraftan 1977 Kasım'ındaki meşhur anma günleri vesilesiyle Doç. Emre Kongar ise başka şeyler söyleyip, **Kemal Paşa'nın öyle millî irade, millî hâkimiyet»** gibi mefhumlara pek itibar etmediğini yazıp;

«Mustafa Kemal'in çok meşrulyetçi (hukuka bağlı) **olduğu söylenir. Bu yargı bütünüyle yanlıştır. (...) aynı Atatürk'ün saltanatın kaldırılması sırasında komisyonda** «çok uzattınız beyler, saltanat kimseye akademik münakaşa ile verilmez. (...) ya bunu böyle görürsünüz, yahud da bir takım kelleler gider **«demesi onun meşrûiyetçiliğinin ölçülerini ortaya koymaktadır!»** dememiş miydi, Milliyet'te..

Şimdi, bu meydanda kime nasıl inanılacaktır; kim gerçekten ne yapmıştır, meçhul!..

Aynı gazetenin (Cumhuriyet) bir başka yazarı **İlhan Selçuk ise bakınız,** 23 Nisan için neler söylüyor; meseleyi bir marksist kafasıyla nasıl değerlendiriyor:

(.....)

Moskovalı yöneticiler ve onların beşinci kolu olan sahte TKP, ne zamandan beri TİKP'nin 1 Mayıs gösterilerine katılmasını engellemek için DİSK yönetimine çağrı ve kışkırtmalarda bulunuyorlardı. TKP'nin «Bizim Radyosu» bu çağrıları sürekli olarak tekrarladı.

(.....)

Brejnevler, Türkiyemizin meselelerine karar verme yetkisini hatta 1 Mayısı düzenleme hakkını bile kendilerinde buluyorlar. Abdullah Baştürk işte bu küstahlık önünde boyun eğerek, 1 Mayısı 1 Mayıs olmaktan çıkarmıştır.

Şimdi siz, Ecevit ve Özaydınlı cenapları Türkiye üzerinde cereyan eden böylesine alenî **bir Rus—Çin ideolojik savaşı** karşısında; İslâm şeriatçilerine, müslümanlara kızdığınız kadar olsun bir hışımlı his taşıyabiliyor musunuz, o kararmış yüreklerinizde? Ve siz, kimin ve neyin **bakan'ısınız, başbakan'ısınız?**

«MÜSLÜMAN KIBRIS», HAA?

Kıbrıs Türk—İslâm Cemiyeti'nin **«her yerde ve her şeyde millî ve dinî NİZÂM»** adlı aylık gazetesinin Ocak—Şubat 1978 tarih ve 44 ncü sayısında yer alan bir haberi okuyunca, Kıbrıs'ta bulunan isim müslümanı kefereler arasındaki dinsizliğin Türkiye'dekilerden de beter bir manzara teşkil ettiğini acı acı düşündük. Bu yazıyı siz okuyucularımıza da aktarmak istiyoruz:

— Çocuklar, büyüyünce siz yöneteceksiniz bu ülkeyi; yarınlar siz çocuklarındır.

Yalan!..

Hiçbir ülkeyi hiçbir zaman çocuklar yönetmedi, hiçbir ülkeyi, hiçbir zaman çocuklar yönetmiyecek. Çünkü çocuklar ülkeyi yönetecek çağa geldiler mi, çocuk değil büyük olurlar. Büyüyene dek, büyüklerin çocuklara yalan söylediğini anlarlar. Yıllar geçtikçe öğrenirler yalan söylendiğini; ve yıllar geçtikçe öğrenirler yalan söylemesinil..

Böylece ülkeyi yönetecek kıvama gelirler.

Ama yönetebilirler mi ülkeyi?

(.....)

Ülkeyi çocuk yönetmez; ya emekçiler yönetir, ya sermayeciler...

Tarih böyle söylüyor..

Biz de çocuklarımıza yalan söylüyoruz..

(Oğul) ÖZAL AÇIKLADI!

Dev — Genç'e üye olduğu yüksek tirajlı bir gazetede iddia olunup, SEBİL'in de 119 ncu sayısında üzülerek iktibas ettiği bir haberi, Korkut Özal'ın oğlu Murad Özal tekzib etmiştir. İddia sahibi gazetede neşredilen bu tekzibi biz de büyük bir memnuniyetle iktibas ediyor ve, okuyucularımızın ıttılaına sunuyoruz:

Eski İçişleri Bakanı Korkut Özal'ın oğlu Murat Özal (Gözlüklü) bir yürüyüşte.

Korkut Özal'ın oğlu açıkladı:

"Dev-Genç'e üye değilim, sadece yürüyüşlere katıldım"

Bir süre önce çeşitli kaynaklarca Dev-Genç örgütüne üye olduğu bildirilen Korkut Özal'ın oğlu Murat Özal,bir açıklamayaparak bu tür haberlerin gerçek dışı olduğunu savundu.

Murat Özal'ın açıklaması şöyle:

"Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'nde okumama engel olmaya çalışan ve bu maksatla yıllardır insanlık dışı saldırılarını sürdüren sahte milliyetçi komandoların davranışlarına protesto amacı ile katıldığım bazı yürüyüşler dışında hiç bir dernek ile herhangi bir ilişkim olmadı. Ailemden ve 5 yıl devam ettiğim Ankara İmam Hatip Okulu'ndaki tahsilimden aldığım dini ve ahlaki terbiye ile gerçekleri çok iyi bir şekilde görebildiğime inanıyorum.Ülkemizde sağcılığı da solculuğu da sömürerek ona buna uşaklık edenleri de ibretle seyretmekteyim.

Babam Korkut Özal'ın siyasi konulardaki fikirlerine saygı besliyorum.Sürdürmekte olduğu fazilet mücadelesini ise takdir ile izliyorum.

Adı geçen haberi okuyarak gerçekleri yanlış olarak değerlendirme durumuna sürüklenebileceklerin,hakikati bütün açıklığı ile görebilmelerini temin maksadı ilebu açıklamayı gönderme gereğini hissettim.Her zamanki açık ve tarafsız davranışınız ile bu açıklamamı kamuoyuna yansıtma için yardımcı olacağınızı güvenle bekler bu vesile ile saygılar sunarım."

RUBÂİ

NE TAACCÜB EDİYORSUN, BUNA DÜNYA DERLER,
DUYULAN HERZELERE BUNDA NİHAYET YOKTUR;
«YERİN ALTINDA ÖKSÜZ VAR MI?» DEDİ BİR MECZUB,
ALTINI BİLMEM DEDİM, ÜSTÜNDE FAKAT PEK ÇOKTUR!

FERİD KÂM

RUSYA- ÇİN SAVAŞI DA TÜRKİYE ÜZERİNDE...

İdeolojilerin hegemonya kavgası, dünyayı parselleme kavgası bütün hızıyla devam **ederken, aynı ideolojilerin** içindeki fraksiyon farklılaşmalarının liderlik yarışı da son raddesine gelip dayanmıştır, Türkiye üzerinde... Nitekim, marksizmin **Çin patentlisini** benimseyenlerle **moskof patentlisini** benimseyenler arasındaki mücadele **kıyasıya bir** şekilde devam etmektedir. Hele bu satırların yazıldığı sırada henüz idrâk olunmamış bulunan **«1 Mayıs komünist yortusu»** dolayısiyle bu iki fraksiyon arasındaki sürtüşmenin hangi buudlara varacağı henüz meçhulümüzdü. Ancak **«kızıl aydınlıkçı»** ların ve TKİP'in lideri, Adalet Partisi'nin eski meb'uslarından **Sadık Perincek'** in oğlu **Doğu Perincek «1** Mayıs üzerine **Moskova'nın, ve DİSK'in** koyduğu ağırlığı, sahip çıkma savaşını Moskofçuların kazandığını anlatmaya çalıştığı **«1 mayıs ve Brejnev'in gümrüğü»** başlıklı yazısında şunları yazıyordu: (Sahte Komünist Partisi'nden **bahsederken,** «hakikisi biziz, bizi alın» **dercesine bir usûp içinde...)**

«DİSK Genel Başkanı 1 Mayıs günü Taksim alanına bir gümrük kurmak istediğindedir. Bu gümrükten karamsarlık ve bezgenlik girebilir. Gruplar arası çekişme ve rekabet girebilir. Tertip ve kışkırtma ortamı girebilir. Brejnev hayranlığı, hattâ Brejnev uşaklığı igrebilir.

(.....)

Çünkü Abdullah Baştürk, 1 Mayısı düzenlerken ne yazık ki Moskova'nın sesine kulak vermiş, onun çağrısına uymustur.

«Cemaatimizin çeşitli kesimlerinden çok üzücü haberler alıyoruz. Son günlerde dinimize yönelik küfürler bazı kendini bilmezlerin **ağız kaşığı** olmuş.

Otobüste, radyodan Kur'an-ı **Kerim** mi dinliyorsunuz? **Küfürler başlıyor ve şöförün radyoyu kapatması isteniyor.** Berberde traş olurken **ezan mı okunuyor?** Aklınıza gelmedik küfürler yine başlıyor. **Ve daha bunlara** benzer **bir çok** üzücü misallerle saygısızlıklar devam ediyor!

Pekâlâ, bu küfürleri kimler atıyor? Fazla bir araştırmaya gerek yok. Kıbrıs gibi küçük bir yerde bu tür şahısları herkes bilir: Maddenin, paranın esiri olmuş, insanlıktan habersiz, kendi kendiyle kavga içinde bulunan zavallılardan başka biri değildir bunlar. Kendilerini **dev aynasında** gören, her şeyi doğru —dürüst bildiğini sanan, ilericilik taslayan **bu şahısların** ruhî dengesizlikleri gün gibi ortadadır.

Yüce dinimizin milletimize **ve** bütün insanlığa verdiği maddî - mânevî saadetten yoksun olan bu tür aşağılık insanların dinimize küfretmeyi moda haline getirmeleri cemaatımız için yüz kızartıcıdır. Dinimize sahip çıkalım ve şerefli milletimizin temellerini yıkmak isteyenleri durduralım.

CUMHURİYET REJİMİ ÇOCUKLARIMIZA YALAN MI SÖYLÜYOR?

«... Gerçekte biz büyükler çocuklara yalan söylüyoruz. Hem de gözlerinin içine baka baka yalan söylüyoruz. Davulla, zurnayla, bayrakla, bandoyla, mızıkayla, törenle bayramlar yapıyor; sonra nutuk atıyoruz:

KONFEKSİYONDA
PANTOLONCU
NECDET

İndirimli Satış Kartı Dağıtıyoruz.

ADRES:
PTT Arkası Ardahan
Çarşısı No: 16
Üsküdar — İSTANBUL

ECEVİT DE RUSYA'YA GİDECEK

Türkiy

Rus-A

RUS MAREŞALİ NABIZ YOKLADI

Rusya ile Amerika, diğer bir söyleyişle, komünizm ve kapitalizm emperyalizmleri, Türkiye üzerinde kelimenin tam mânasıyla bir ideolojik savaş vermekte, Türkiye gibi, jeo—politik durumu itibariyle, dünyaya hükmetmek isteyen her ideolojinin ilk etapta ele geçirmeye çalıştığı bir mevkii elegeçirmek veya kaybetmemek mücadelesi bütün şiddetiyle devam etmektedir.

Tarih boyunca dünyaya hükmetmek isteyen her ideolojinin istinad noktasının Türkiye ve hassaten Boğazlar olduğuna dâir görüşler ileri sürmeleri bir tesadüfün eseri değildir. Müslümanların daa 14 asır öncesinde İstanbul'u fethetmek uğrunda mücadeleye atılmalarının çeşitli sebeplerinden birisi de muhakkak ki bu stratejik ehemmiyettir. Deli Petro'nun **«İstanbul'u elinde bulunduran dünyaya hâkim olur»** sözü bugün için dahi geçerlidir. Çünkü, müslümanlar, Anadolu'ya gerçekten de tam müslümanca sahip oldukları zamanlar dünyaya hükmetmişlerdi. Tam olarak müslümanca hükmedemedikleri zaman ise, İstanbul şekilen, daha asırlarca müslümanların elinde kaldıysa da, fiilen ve hayat tarzı ve kültür hâkimiyeti bakımından müslümanların elinden çıktıktan itibarendir ki, müslümanların dünya siyasetindeki müessiriyetleri ve hâkimiyetleri gölgelenmiş, fiilî ve daha ileri kademelerde hukukî ve siyasî esirlikle noktalanmıştır.

Hele yirminci yüzyılın başında gerek komünizmi, gerekse kapitalizmi bünyesinde taşıyan Batı emperyalizmi İslâm'ın dünya siyasetindeki müessiriyetini sıfıra irca etmek için son bir gayretle çırpındığı zaman, maksad, muhakkak ki, dünya jeo—politiğinin en hassas ve nispengî noktalarından olan Anadolu yarımadasına hâkim olmak idi. Ve, askerî sahada kaybedilmiş gibi gözüken bir mücadele, diplomasi ve [illegible] planında

İslâm dünyasının elinden dün hristiyan kapitalizminin vatanı olan Batı'ya peşkeş çekilirken,; bugün de yine Batı kültürünün kıymetler manzumesi içinden tabiî bir semere olarak ortaya çıkan komünizme peşkeş çekilmektedir. Bilhassa geçen asırdaki pan—slavizm (bütün slav kavimlerini bir bayrak altında toplamak) dâvasını bu asırda komünizme dönüştürmüş ve komünizmi kendi yayılma politikası için çok müsait bir ideoloji olarak kullanan Rusya'nın nüfuz sahasına doğru hızla kaymaktadır. Çünkü Batı kültürünün bir fiilî vakıası olarak ortada duran hristiyan kapitalizmi kutbundan devamlı faka bastırılan bir ülke durumunda tutulan Türkiye için, asırlarca içinde ve başında bulunduğu İslâm dünyasından İslâm—dışı güçlerin son derece sistemli ve planlı gayretleriyle koparıldıktan sonra, aynı dünyaya tekrar dönmemesi uğrunda her fedakârlığın yapılması, gerekirse Türkiye'nin komünist dahi olabileceği, iplerini kapitalist veya—çoklukla— komünist süper—güçlerin çektiği Üçüncü Dünya kesimin terkedilmesi Ford ile Brejnev'in 1976 Şubat'ında Vladi—Vostok buluşmalarında kararlaştırılmıştı. En kötümser ihtimalle Türkiye komünist olabilirdi ama asla İslâm âlemine dönemezdi. Çünkü İslâm—dışı güçler buna müsaade edemezlerdi, müsaade etmemek için iç—hukuk bakımından da gerekli bütün tertipleri almışlar, kendilerini müdafaa mekanizmalarını kurmuşlardı.

İslâm Konferansları

Nitekim, 1976 baharında İstanbul'da toplanan ve toplanması dünya çapında bir hadise olan **İslâm Konferansı**'nın hemen akabinde Türk Dışişleri'nin (Çağlayangil gibi güya muhafazakâr bir partinin bir bakanı döneminde) dâveti sonunda Türkiye'ye gelen ünlü yahudî tarihcisi, Amerikan Princeton Üniversitesi Yakın—Doğu kürsüsü profesörlerinden Bernard Leviss, o zaman, devletimizin dışsiyasetini tanzim ederken edecek olan elçilere bu gerçeği haykırıyor ve diyordu ki:

«— Türkiye için artık yeniden İslâm âlemiyle birlikte hareket etmek imkânı hayal olmuştur. Eğer kapitalist tatbikat memleketinizin meselelerini çözemiyorsa,

çoktan kazanılmış ve mekteplerimizde hâlâ zafer olarak okutulan LOZAN andlaşması bu hezimeti bütün unsurlarıyla ortaya koymaktaydı. Nitekim, Türkiye'nin bugünün **sebep—netice** illiyet rabıtası içinde düşünebilenler için bir sürpriz değildir. Ve Üçüncü Selim zamanında başlayıp kademe—kademe ilerliyen İslâm—dışı güçlerin Devlet'i ele geçirme harekâtı çeşitli merhalelerden sonra bugün vasıl olmuş; Türkiye, okumuş, aydın sınıfların ihaneti ve tarihin ihtar ettiği gerçekleri göremiyen bu kısa beyinli çocuk-

Batı kültürü bu gibi hallerde kendi alternatifini kendisi ortaya koymuştur. **O da komünizmdir. Yani Türkiye artık komünist dahi olabilir ama öyle tantanalı konferanslar tertib etmekle İslâm Âlemine dönemiyeceğinizi bilesiniz. Üstelik, siz o dünya ile irtibatınızı harî inkılâbı yapmakla kesinlikle koparttınız, köprüleri yıktınız...»**

Evet, Prof. Lewiss'in sözleri bu mealdeydi ve işte Türkiye, hareket hattını hangi güçlerin tâyin ettiği istikamet boyunca ilerlediğini son gelişmelerin içinde bir daha gösteriyor.

Görünüşe göre, Türkiye'nin İslâm dünyasına dönme çabaları siyaset plânında esaslı bir şekilde engellenerek, alınan mesafeden dönüş için geriye sayma başlamıştır. Diğer taraftan İslâ Konferanslarının da 10 yıllık tatbikatı içinde, ilk yılların ve hele Halife'lerin 400 sene kadar oturduğu İstanbul'da toplanması zamanındaki kadar yüksek gerilimli bir heyecan ve şûurlanma yerine teâmül haline getirilmiş bir takım protokoler ihtiyaçları karşılamak için toplanır gibi bir havaya büründürüldüğü de dikkatlerden kaçmamaktadır. Esasen, idare edilenlerinin ekseriyetine bakıp da **İslâm ülkeleri** diye isimlendirilen veya komünist ideolojilerin yetiştirmesi durumundan öteye bir mahiyet gösterememektedirer. Bunun için de Türkiye üzerinde oynanan oyun, verilen mücadele bugün için, **Türkiye'nin yeniden İslâmlaşması gibi** (kefereler için) **büyük bir tehlike görünüşünde bir hayli bertaraf edildiğine göre** bu ülkenin kimin kontrolünde kalacağının hesabına dayanmaktadır.

Hristiyan kapitalizminin mümessili durumundaki **Amerika, İngiltere, Almanya** ve **Fransa** gibi ülkelerin Türkiye'ye oynadıkları ve hâlâ da devam ettirdikleri büyük oyun ve tertipler karşısında günde üstüne günde gelen Türkiye'nin

İdareci sınıfları iktidar kevrilerini kaybetmemek için yeni bir kurtarıcı aramaktadırlar, şimdilerde.. Bu kurtarıcı, milletimizin maruf isimlendirilmesiyle MOSKOF'tur!

Moskof, Deli Petro'nun Rusya'nın istikbâline çizdiği siyasî emelleri İkinci Dünya Savaşından bu yana ilk olarak böylesine geniş çapta gerçekleştiriyor. Geçenlerde Rus Deniz Kuvvetleri Kumandanı'nın da belirttiği gibi **«Rusta, tarihte ilk olarak, dünya haritası üzerinde böylesine geniş bir mesaha üzerine yayılıyor».** Artık karşısında eski güçlü Türkiye de yok.. **(Ki, eğer o şahsiyetli, o haysiyetli, o güçlü o müslüman Türkiye yeniden tarih sahnesinde belirecek olsa; Amerika'sıyla Rusya'sıyla bütün şer güçler, onun karşısına dikilecekleridir; en azından Hitler karşısında debelenmekte olan komünist Rusya'nın kurtarılması misalinde olduğu gibi..)**

İşte böyle bir elverişsiz durumdur ki, gerek dışarıdaki düşmanlarına karşı müdafaasını, gerekse **iç düzeni** sağlamaktaki fikrini Amerikalılardan öğrenmeye alışmış olan **Türkiye'nin idarecileri,** şimdi

karşılaştıkları iflâs karşısında vaziyeti kurtarmak için Rusya'yla muâşakaya, **flörte** başlamış bulunmaktadırlar. Hele Ecevit'in iktidara gelişinden bu yana son derece tedbirsiz bir şekilde gelişmekte olan münasebetler arasında Rus Genel Kurmay Başkanı mareşal Ogarkov da Türkiye'ye çıka gelmez mi? Güya, Ogarkov'un maksadı ordumuzu tahmaktı. Aslında, Ogarkov ordumuzu tanımıyor değildi. Son **üç yüz senenin** içinde devamlı olarak harbettiğimiz senelerin yekûnü **kırk yılı** bulan bu iki ülkenin, askerleri birbirlerini tanımıyorsa, tarih yetmediyse; dört günlük bir ziyaret mi bu tanımaya vesile olacaktı?

Gerçek şudur ki, **mareşal Ogarkov** Türkiye'nin nabzını yoklamaya geldi ve

e üzerindeki

Amerikan

ivaşı

TÜRK-RUS MÜNESEBETLERİNDE YUMUŞAMAYA DOĞRU

bu nabzın son derece gayrimuntazam ve zayıf attığını gördü. Türkiye Millî Müdafaa ekili (hem de eski bir diplomat olan) Hasan Esat Işık diplomatik bakımdan ne mânaya geldiği meçhul bir şekilde ve sanki bir takım istekleri ört—baş etmek ve suçüstü yakalanmış olmanın telâşını gidermek istercesine «Mareşal Ogarkov, Türkiye için hiç bir kötü niyet beslemediklerini, Türk Silâhlı Kuvvetlerinin ihtiyacı olan vasıta ve malzemeleri temin edebileceklerini söyledi deyivermez mi? Sanki bugüne kadar, ziyaret ettiği ülkeyi yutacağını ilân eden olmuş gibi!...

Yukarıda, iki sene önceki sözlerinden bir nebzece bahsettiğimiz Prof. Lewiss ise Amerika'nın uyandırıyordu; Moskova'ya gitme kararı vermesi, İbre'nin hangi tarafa doğru kaymakta olduğunu göstermektedir.

Ogarkov'un gelişi muhakkak ki, Amerika'yı Türkiye'den daha fazla telâşa aynı günlerde: «Türkiye Orta—Doğu'nun anahtarıdır. Rusya zaten fırsat kolluyordu. Amerika'nın ambargo tatbiki Rusya'ya bu fırsatı verecektir. Amerika'nın Orta—Doğu'daki menfaatlerinin istikbâli Türkiye'yle olan münasebetlerine bağlıdır. Hele zayıf bir Yunanistan Türkiye'nin yerini asla dolduramıyacaktır. Amerika Türkiye'nin bu jeo—politiğine muhtaçtır!»

Şimdi Amerikan Kongresi «Türkiye'ye tatbik olunan ambargoyu kaldırmak mı, kaldırmamak mı?» diyedüşünürken ve önümüzdeki günlerde bu mevzuda kesin karara varması beklenirken, Ecevit'in Ogarkov'un dâvetini kabul edip

Sovyetler bize Amerikan silahları için yedek parça fabrikası yapmayı teklif ettiler

bir Rus subayının ettiği

Sovyetler Birliği Genelkurmay Başkanı Nikolai Ogarkov'un beraberindeki teknik heyet, dün Türk askeri heyetiyle yaptığı görüşmede, elimizdeki Amerikan uçakları ve tanklar için yedekparça yapacak bir fabrika kurulmasına katkıda bulunabileceğini bildirdi. Böyle bir fabrika, silah ambargosunun etkilerini hafifleteceğinden Türk askeri çevrelerinde ilgiyle karşılandı.

ri yapıldıktan sonra, menfaatinin nerede olduğunu daha yeni araştırıyor, anlamaya çalışıyor!..

45 seneden bu yana (ki, 1933'te, Mareşal Voroşilof'un ziyaretinden bu yana, bu iktir) Türkiye'ye ilk gelen defa gelen Rus Genel Kurmay Başkanı ve beraberindeki bir manga moskof generali gezip gördükleri askeri tesislerimizin yanında, büyük şehirlerin duvarlarını dolduran 1 Mayıs törenlerine ait afişlerin işaret ettiği mânadan da elbette ki bahtiyar olmuşlardır ve sosyalistlerin böylesine ağır bastığı bir cemiyeti kurtarmanın (!) aynı zamanda 1968'de Çekoslovakya'nın işgâli için uydurulan ideolojik mazeretin kılıfı olan Brejnev Doktrini'nin Türkiye için de tatbik olunabileceğine dair zehaplara kapılmaları pekâlâ mümkündür

HAREKETİMİZİN...

(Baştarafı 6. Sayfamızda)

cadelesinin güçlülüğüne verilebilir ve hattâ **«bir elin nesi var, iki elin sesi var»** diye teselli dahi bulabiliriz.

Ancak burada dikkat edilmesi gereken en önemli iki nokta; hiç bir teşkilâtın sahiplendiği temel dâvanın tek temsilcisi ve onu bütünüyle omuzlayıcı olmak iddiasına kapılmaması, bu bir; ikincisi de hizmet rekabetinin şahsiyet ve liderlik rekâbetine dönüştürülmemesi...

Şu misâli verelim: Karıncalar bir yuvadan çıkarlar, gidiş ve dönüş yolları aynı olduğu halde bir ekmeğin yanına gelirler. Eğer bu ekmek, bir karıncanın taşıyamıyacağı ağırlıkta ise, her birisi ekmeği kendi tarafına çekerek götüreceğini zanneder ve emeklerini aynı istikamette birleştiremediklerinden bütün enerjilerini boşa sarfederler, ekmek de ortada kalır. Halbuki hiç değilse, her birisi kendi taşıyabileceği kadar bir parça yüklenip gidecek olsaydı, böyle bir lüzumsuz ve sonu boş gayrete düşmeyeceklerdi.

Bu örneği kendi dâvamıza ve hareketlerimize de tatbik edebiliriz. Hizmetin yerine getirilmesinde hiç kimse hasislik ve bencillik göstermemelidir. Çünkü biz, eski Müslümanlar gibi talihli değiliz. Onların başında kesinlikle itaat edecekleri ve bütün dünya Müslümanlarını bağlıyan bir **Halife** vardı. Bugün, bütün dünya Müslümanlarını bağlayacak şekilde bir böyle baş yok!. Mahallî liderler ve teşkilâtlar var. Olabilir ki, **irtibatsızlık** ve **düşmanın tertipleri,** bu mahallî teşkilâtları karşı karşıya getirip birbirleriyle vuruşturabilir. Bu durum, Türkiye'de ki, İslâmî hareketler için de mevcud bir tehlikedir; unutmayalım!.

Bir devrin perde arkasına ışık tutan bir eser daha!

Yazan
KADİR MISIROĞLU

KIRK LİRA

İSTEME ADRESİ:
1) Sebil Yayınevi
P.K. : 808 Sirkeci - İST.
2) Deryâ Dağıtım
Bâbıâli Caddesi Nu: 52/1
Cağaloğlu - İST.

HAFTANIN MEVZUU

Adliye trafiği

Çoktanberi SEBİL'imizin Adliye koridorlarındaki mâceralarına temas etmediğimiz malûmdur. Zira bunun bu babdaki yazılarımızdan bazı çevrelerce «propaganda kokusu» alınmak istenmesinden doğduğu ferâsetli okuyucularımızın dikkatlerinden kaçmamıştır. Bu keyfiyetin, bazılarınca SEBİL'in Adliye cânibinden rahat olduğu tarzında tefsir edilerek hakkımızda bir takım sûizanlar ve dedikodulara vesile kılındığını sıksık duymaktayız. Böylelerine İslâmî neşriyat yapanların mutlaka hapiste olması veya bu istikametten şedit bir tazyike mâruz kalması şarttır. Böyle bir durum mevcut olsa bile bu bilinmediği takdirde onların zihinlerinde bir takım zanlar kopurdamaktadır.

Bu hafta size SEBİL'imizin adliye koridorlarındaki kesif seyr-ü sefer maceralarından bir nebze bahsetmek istiyoruz. Zira, geçen hafta bizim için bu cephe her zamankinden daha sıkıntılı geçmiştir. Gerçi, bundan önce de bir günde dört—beş ağır ceza mahkemesinde birden bulunmak mecbûriyeti ile karşılaştığımız, bir mahkemede ispat-ı vücud ederken, diğer mahkemenin mübâşiri tarafından mahkeme salonuna dâvet edildiğimiz de, olmuştur. Fakat, bu defaki onlara da benzememiş hemen her gün bir yenisiyle karşılaşmak üzere ifadeye dâvetler, ihzarlar ve toplatma kararları birbirini takib etmiştir.

Önce 97. sayımızda çıkan bir karikatürden dolayı Basın Savcılığı'na çağrıldık. Karikatürü yapanın kim olduğu ve «kör öğür bâdem gözlü olur» ata sözü lejandıyla neşredilmiş bulunan bu karikatürden maksadın M. Kemal Paşa olup olmadığı suâline mâruz kaldık. Bilâhare 104. sayımızda S. Muradbeyli imzasıyla neşredilmiş bulunan yazıdan dolayı yine Basın Savcılığı'nda ifâde verdik. Arkasından polis marifetiyle bir—iki ağır ceza mahkemesinden ihzar talebiyle karşılaştık.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, mahkemece 104. sayımız toplattırıldı. Hafta sonuna yaklaşmıştık, rahat bir nefes alalım derken daha önceki bir kararla toplatılmış bulunan bir kitap hakkında tekrar müddeî umûmîliğe dâvet olunduk. Bu da, Selâhaddin Eş kardeşimizin Sebil'deki yazılarından müteşekkil «Müslüman Türkiye Mücadelemiz» isimli kitabı hakkındaydı. O'nun hapisten çıktığı gün gerçekleşen bu toplatma kararının haberini daha önce vermiştik. SEBİL'imizin kılıçlaşan kalemleri arasında en mümtaz mevkii hâiz bulunan bu kardeşimiz gazetemizde neşredilmiş ve hiçbiri hakkında takibat icra edilmeyerek kanûnî müddet mürur etmiş bulunan yazılarından dolayı ifade verdi. Bu satırların yazıldığı Cumartesi gününe kadar hemen hemen her gün bir—iki adlî vak'a ile bütün bir haftayı geçirdik. Bereket versin ki, Pazartesi tatildi. Bir Mayıs karışıklıklarıyla da alâkamız olamıyacağına göre bakalım önümüzdeki hafta Mevlâm ne gösterir.

Sevgili okuyucularımız şunu bilmelidirler ki, vukuatsız tek haftamız hemen hemen yok gibidir. Hakkımızda dedikodu yapmak meylinden bir türlü kurtulamıyan şom ağızlılara, istenildiğinde her haftanın hesabını —yukarıdaki gibi— vermeye âmâdeyiz. Ama onlar, —çok iyi biliyoruz ki— yine de konuşmaya devam edeceklerdir.

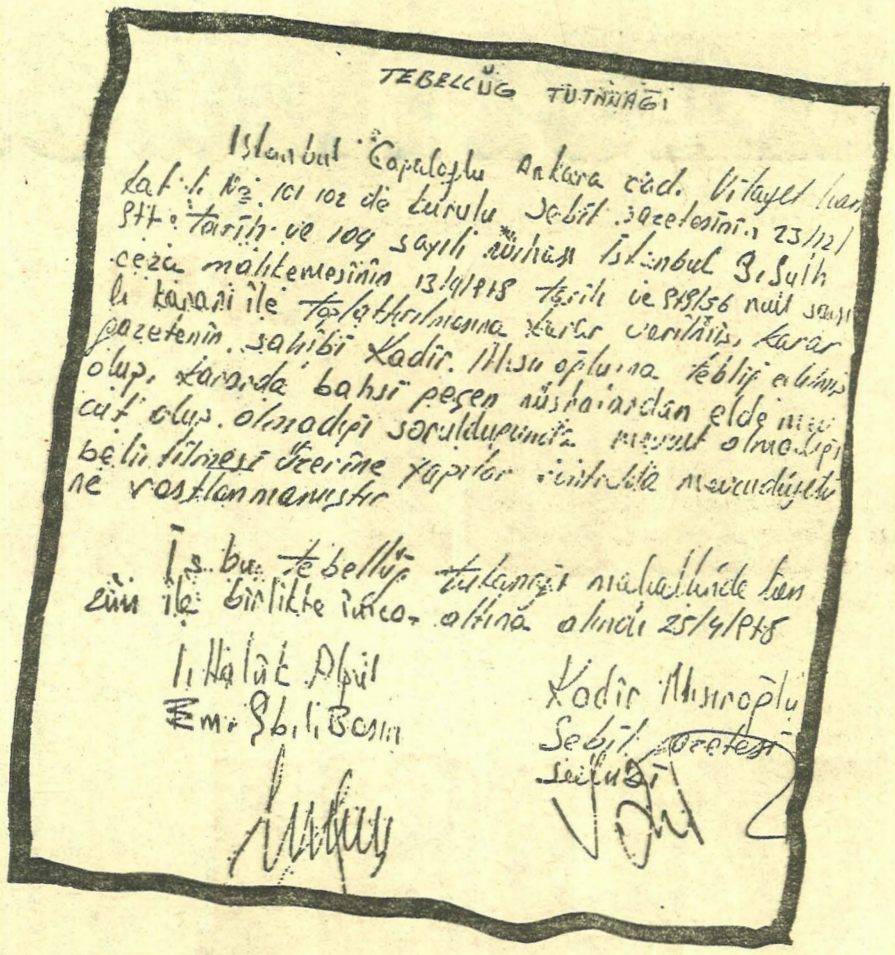
TEBELLÜĞ TUTANAĞI

İstanbul Topaloğlu Ankara cad. Vilayet han kat:4 No: 101 102 de kurulu Sebil gazetesinin 23/12/ 977 tarih ve 104 sayılı nüshası İstanbul 3. Sulh ceza mahkemesinin 13/4/978 tarih ve 978/56 mütt sayılı kararı ile toplatılmasına karar verilmiş, karar gazetenin sahibi Kadir Musaoğluna tebliğ edilmiş olup, kararda bahsi geçen müsbitlerden elde mevcut olmadığı sorulduğumuzda mevcut olmadığı beliritilmesi üzerine yapılan tebligatta mevcudiyeti ne vasıtlanmamıştır

İş bu tebliğ tutanağı mahallinde tanzim ile birlikte imza altına alındı 25/4/978

İ. Halûk Akil
Emn. Şb. Müd.

Kadir Musaoğlu
Sebil Gazetesi Sorumlusu

SEBİL'imizin 104. sayısına âid toplama kararını tatbike gelen polis memurunun tuttuğu zabtın klişesi.

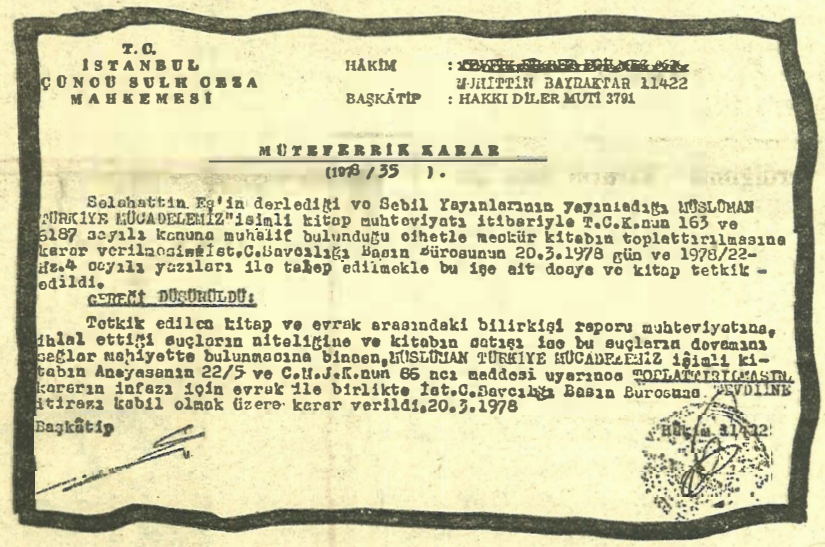
T.C.
İSTANBUL
ÇUNCU SULH CEZA
MAHKEMESİ

HÂKİM : [redacted]
MÜJİTTİN BAYRAKTAR 11422
BAŞKÂTİP : HAKKI DİLER MUTİ 3791

MÜTEFERRİK KARAR
(1978 / 35).

Selahattin Eş'in derlediği ve Sebil Yayınlarının yayınladığı MÜSLÜMAN TÜRKİYE MÜCADELEMİZ"isimli kitap muhteviyatı itibariyle T.C.K.nun 163 ve 5187 sayılı kanuna muhalif bulunduğu cihetle mezkûr kitabın toplattırılmasına karar verilmesine İst.C.Savcılığı Basın Bürosunun 20.3.1978 gün ve 1978/22-Hz.4 sayılı yazıları ile talep edilmekle bu işe ait dosya ve kitap tetkik - edildi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Tetkik edilen kitap ve evrak arasındaki bilirkişi raporu muhteviyatına, ihlal ettiği suçların niteliğine ve kitabın satışı ise bu suçların devamını sağlar mahiyette bulunmasına binaen,MÜSLÜMAN TÜRKİYE MÜCADELEMİZ işimli kitabın Anayasanın 22/5 ve C.M.U.K.nun 65 nci maddesi uyarınca TOPLATTIRILMASINA, kararın infazı için evrak ile birlikte İst.C.Savcılığı Basın Bürosuna DEVOLUNE itirazı kabil olmak üzere karar verildi.20.3.1978

Başkâtip

Selâhaddin EŞ'in «Müslüman Türkiye Mücâdelemiz» isimli eserinin toplattırılmasına âid mahkeme kararının klişesi.

Protesto meyvesini verdi

Geçen asırda Yüce Resûl'ü tezyif kasdı taşıyan bir tiyatro temsilinin Londra'da oynatılmak istenmesi üzerine Sultan Abdülhamîd Han'ın «*sizi Halife'yi Mislimîyn 'olarak âlem-i İslâm'a şikâyet ve rezil ederim!*» tehdidiyle, mevzuubahs oyunun sahnelerden de apar-topar kaldırıverilmesine benzer bir hadise de geçen hafta Londra'da meydana geldi.

Gazeteniz Sebil'in de geçen hafta «*Yahudinin Son Alçaklığı!*» serlevhasıyla üzerine eğildiği bir alçaklığı Londra'daki ve dünyanın başka yerlerindeki müslüman teşkilâtlarla Kuveyt ve Suudi Arabistan gibi bazı devletlerin protesto etmeleri üzerine; *İngiltere, Kâra Avrupa*'sı ve *Kanada*'da 250 den fazla mağazanın sahibi olan «*Marks and Spencer*» firmasının imâl ettirdiği ve «*Kelime-i Tevhîd*»'in motif olarak kullanıldığı iç çamaşırları piyasalardan toplandı. Ancak, bu iç çamaşırlarından yine de 150 bin takım kadar satıldığı bildirilmektedir. Buna rağmen, müslümanların el birliğiyle hareket ettikleri zaman, hiç ummadıkları şekilde neleri değiştirebileceklerine, düşmanlarına nasıl korkular vereceklerine bir örnek teşkil eden bu netice, müslümanların, başka *gayri-islâmî* hareketlere karşı takınacakları tavırlarda da bir ibretli misal teşkil edecek mâhiyettedir.

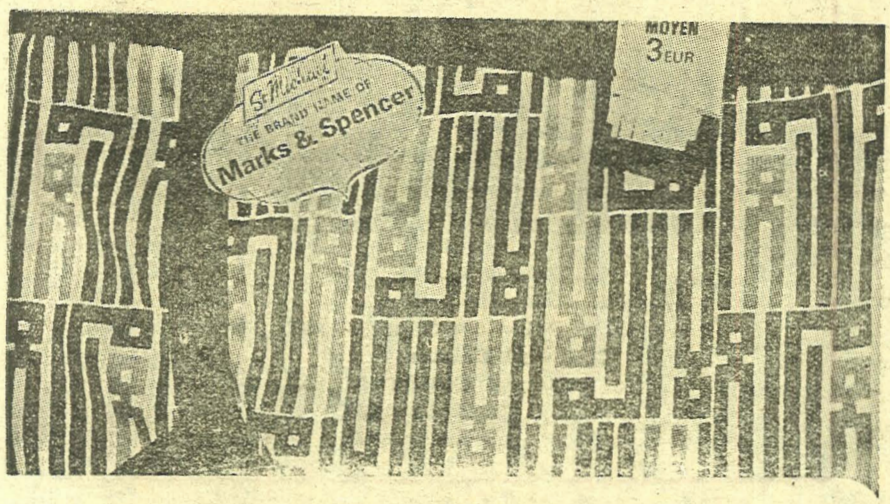

HİSAR
mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

Ak Yıldız
MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTAN
☎ : 26 55 25

TÜRKÇE'YE SÛİKASD

İSLÂM'A SÜİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR...

POLİT BÜRO VE TÜRKÇEMİZ

DİL Ve EDEBİYAT

— 2 -

Çünkü aynı Arab ve Acem kelimeleri, Özbeklerde, Tatarlarda, Başkurtlarda da vardır. Bu yerleşmiş kıvam, tam bir dil birliği vücuda getiriyor.

2 — Yeni Türkçe «K u t a d g u B i l i k» ve «D e d e K o r k u t» kelimelerini almalı; fakat bu kelimeler birer tâdile uğratılmalı ve yepyeni bir lehçe ile ifâde edilmelidir.

3 — Bunun için yeni Türk Dili'nin bütün geçmişini aramak lâzımdır.

4 — Arabça ve Farsça kelimelere karşılık aranacak, bu karşılıklar bulunamadığı takdirde, eski Türk Dili köklerinden geliyormuş gibi yeni kelimeler icad edilecektir.

5 — Bunun ile, Dil Cemiyeti uğraşacak; icad edilen yeni Türkçeyi bu cemiyet bir kılavuzla gösterecektir.

6 — Türkçe karşılığı bilinen, herkesin kullandığı sözler, yeni Türk Dili hududları hâricinde bırakılacaktır.

7 — Bu yeni dile, bugün kullanılmayan eski kitaplarda rast gelinen (Meselâ Yûnus Emre'nin şiirlerindeki Türk kelimeleri gibi) kelimeler kâtiyen girmeyecektir. Her şey tam bir sun'îliğe ve köksüzlüğe gidecektir.

8 — Yeni kelimeler icâdı yoluna gidilmesi lâzımdır. Bunlar halkı avutacak bazı prensip ve kaideler ortaya çıkarılarak yapılmalıdır.

İşte «P o l i t—B ü r o» nun plânı!»

Aziz Bekof bunları söyledikten sonra, hâtırasını yoklamak istiyormuş gibi biraz durdu ve:

«— Rıza», dedi, «sana Ankara'da çıkan, fakat Moskova ağziyle konuşan, Moskova çalgısı ile oynayan yeni bir mecmua getireceğim. Bu mecmuanın adı «K a d r o»dur. **Vedat Nedim** tarafından çıkarılmakta, bir çok makamlardan büyük bir yardım görmektedir.»

«1927'de Moskova'da «P o l i t—B ü r o» nun varmış olduğu bu kararı, aynen bu mecmuanın iki nüshasından sezmek mümkündür. Birisi 1932 Eylül nüshasında **«Yakup Kadri»** nin yazdığı **«Türkçe»** başlıklı yazıdır. Diğeri de 1932 Nisanında çıkan **«Kadro» ya «İbrahim Necmi»** tarafından **«Türk Dili'nin Ana Çizgileri»** ismiyle yazılmıştır. Ve bizim verdiğimiz kararın tam bir ma'kesidir.» (1)

Türkçemizin bugün içine düşürüldüğü keşmekeşin, ezelî düşmanımız moskoflarla alâkasına dikkati çeken başka müellifler de vardır. Bunlardan biri de, bir devrin tanınmış edebiyatçısı İsmail Habib Sevük'tür. Onun inkılâpçı kalemşörler arasındaki mümtaz mevki malûmdur. M. Kemal Paşa ve inkılâplar hakkında methiyeler düzmekle mâruf olan bu zat—belki de, ilim ve edebî zevk icabı olarak— dilde tasfiyeciliğe karşı çıkarak lisânımızda hazmedilmiş arap ve fars asıllı kelimeleri muhafaza etmek istikâmetinde pek çok yazı yazmıştır. Lisan mes'elesinde mutedil görüşleri ihtiva eden bu yazılarını sonradan **«Dil Dâvası»** isimli bir kitapta toplamıştır. Bu kitapta, yer alan ve çoğu iştirak edebileceğimiz vasıftaki görüşler arasında «tasfiyeciliğin büyük düşmanımız Ruslar'ı sevindirmekten başka bir fayda sağlamadığına şöylece temas ve işâret edilmektedir:

«Bizim Meşrutiyet'in ilânından biraz evvel Acem Şahı Meb'usan Meclisi'ni topa tutarak dağıttığı için Mehmed Âkif yazdığı şiirde

«Umumen Garbı güldürdün, umumen Şarkı ağlattın» demişti.

Dil dâvâmızdaki kargaşalığa bizimle beraber Türkçe'ye hayran Garblılar da üzülüp bunu havsalalarına sığdıramıyorlar. Yalnız **«büyük düşman»**ımız sevinip gülmektedir. Bizim Garb Türkçesi kırk elli yıl önce diğer Türk lehçelerinin de müşterek kültür dili olmağa başlamıştı. Gaspıralı İsmail Bey'in Kırım'da çıkardığı **«Tercüman»**ı biz burada çıkan bir gazete gibi kolayca okuyorduk. **«Büyük Düşman»**ın en korktuğu şey buydu. Şimdi bizim yeni kelimelerimizi en hararetli tehâlükle yaymaktaymış. Düşmanı bu kadar sevindiren şey bizi derin derin düşündürmelidir elbet.» (2)

(1) Rıza Çavdarlı, — Dil Dâvâsının İçyüzü, Büyük Doğu; Yıl II, C. III. Sayı: 65, Sahife: 6 ve 14

(2) İsmail Habib Sevük. Dil Dâvâsı. İst. 1949, Sh. 120

HAK

ey giren, hak diyerek bin derde!
hakkın olmazsa o haklar nerede?
hakkımız yoksa esiriz ebeden;
gidecek her şeref, elden, dilden

mâdem insan: bu! cihan, hilkat: bu!
yoksa uhrâ'vü cezâdan korku,
yüz asır sonrada, hatta, hak din,
olmadan hakkın edilmez te'min!

hakkı kurtarmak için hak lazım!
hak eğer olmasa, ölmek lâzım!

*
**

hakka kim nerde verirse ikrâr,
yar olur bir birine haşre kadar.
birleşip hakda bütün bir millet,
kurmuşuz tâ bekıyâmet devlet,
hakkın uğrunda edip terki-i-cihan
yaydık islamı asırlarca zaman!.

mazhar'u muzhir-i-hak olma gerek!
hakkı i'lâ ederek; etdirerek!

Fuad Şemsi

BİR VESİKA BİN BİR İBRET

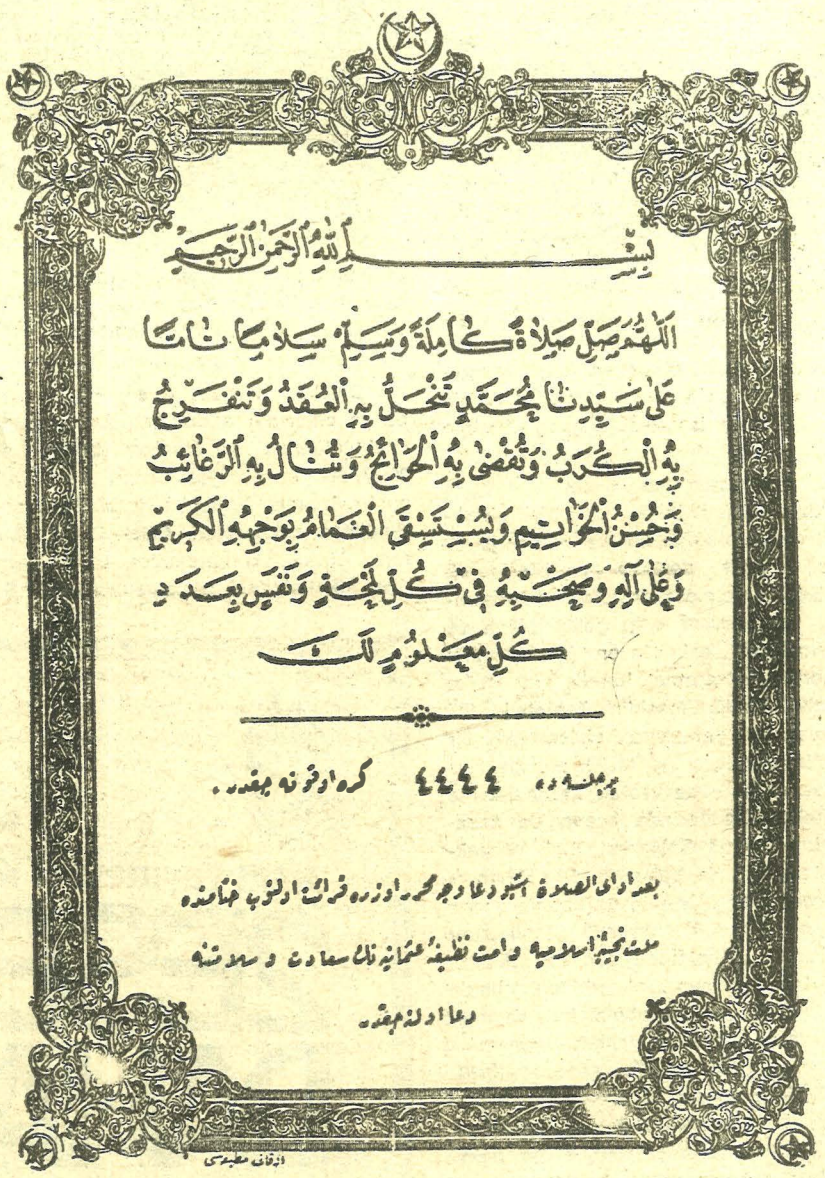

Millî Mücâdelenin gerçek silâhlarından biri...
Halka el ilânı şeklinde dağıtılan bu vesikada yer alan «salât-ı nârîye»nin 4444 kere okunması istenmektedir.

— II. Mayıs. 1918'de kurulan ve 1921'de Kızılordu tarafından bağımsızlığına son verilen «Kuzey Kafkasya Cumhuriyeti»'nin 60. yıldönümü münasebetiyle. —

Rus Emperyalizmi ve Kuzey Kafkasya meselesi

Dünya tarihi şimdiye kadar iki büyük emperyalizm tanımıştır. Bunlardan biri ve eski olanı Batı İmperyalizmi, diğeri de modern Rus İmperyalizmidir. Batı İmperyalizmi asırlar boyu süren karanlık bir devrin günah ve sevaplarını sinesine çekerek misyonunu tamamlamış ve geride bir çok mes'eleler bırakarak yerini kültürel ve iktisadî imperyalizme terketmiştir. Rus İmperyalizmi ise doruk noktasına yükselerek olanca gücü ve sömürücülüğü ile devam etmektedir. Biz bu yazımızda Rus İmperyalizmi'nin karakterini ve bu arada Kuzey Kafkasya Meselesi'nin son 60 yıllık geçmişteki istihalelerini dile getirmek istiyoruz.

Bilindiği gibi Rus İmperyalizmi 1917 Bolşevik İhtilâli ile başlamaz. İlk hareketleri 16. yüzyılın sonlarına doğru başlar ve hâkim karakterini 18. yüzyıl başlarında kazanır ve Büyük Petro tarafından reorganize edilerek uzun vadede planlanır ve hedefleri tâyin edilir.

Rus İmperyalizmi ilk hamlede Kuzey Türklerini, bu cümleden olarak İdil—Ural, Astarchan, Nogayili ve Kırım Hanlığı'nın şimâl topraklarını hâkimiyeti altına alır. Yavaş ve emin bir gelişmeyle Büyük Petro devrine ulaşır. Osmanlı Devleti'nin zayıflamasıyla hız kazanır, değişik milletleri ve onların ülkelerini hâkimiyeti altına alarak tarihin en büyük toprak bütünlüğüne sahip sömürgeci devleti olur. Artık bütün Sibirya, Yakutili, Mongolia, Batı Türkistan, İdil—Ural, Noğayili, Kuzey Kafkasya, Azerbaycan, Gürcistan, Armenia, Ukrayna, Kırım... Rus İmperyalizminin pençesine düşerler. Birinci Cihan Harbi sırasında husûle gelen ihtilâl ve rejim değişiklikleri kısa süren bir zaaf tevlid eder. Bundan sonra yeniden güç kazanır ve bu safhada «Modern Rus İmperyalizmi» bütün heybetiyle tekrar ve daha azılı bir şekilde ortaya çıkar ve esareti altında tuttuğu milletleri merhametsizce sömürmeye ve yoketmeye devam eder. İkinci Cihan Harbi sırasında da bir çok ülkeler istiklâllerini; kaybederek bu azılı imperyalizmin hâkimiyeti altına girerler. Bu cümleden olarak Polonya, Romanya, Macaristan, Bulgaristan, Çekoslovakya, Doğu Almanya, Letonya, Litvanya ve Estonya... gibi devletler sûretâ peyk, gerçekte ise Rus İmperyalizminin mutlak esiri olurlar.

Bütün müstemlekeci devletler gibi Rus İmperyalizmi'nin de iki hâkim karakteri vardır: bunlardan biri ve en önemli olanı sömürgeci devletin tam bir toprak bütünlüğü arzetmesi, ikincisi de başlangıçtan beri devam edip gelen plânlı ve programlı bir asimilâsyon (millî benliği yokederek ruslaştırma) hareketinin âzim ve inatla sürdürülmesidir. Tabiatıyla fiilî emperyalizmin yanı sıra sistematik bir kültür İmperyalizmi de tatbik edilmiş, ve bilhassa millet olma vasfını kazanamamış müstemleke halklarında başarı da kazanılmıştır. Meselâ Bulgarlar, Slav Kazakları, Mongollar ve Yakutlar Rus İmperyalizmini kültür plânında da benimsemek sûretiyle hemen hemen millî benliklerini yitirmişlerdir. Bunlardan son iki halkın slav ırkına mensup olmadıkları halde millî varlıklarını kaybetmeleri kanaatimizce İslâm Dini'ne mensup olmayışlarından ileri gelmiştir. Öte yandan Müslüman Türkler, Güney Kafkasya hristiyan halkları, Ukraynalılar, Baltık Halkları ve diğer Doğu Avrupa halkları bütün dezavantajlara rağmen millî benliklerini ve müstâkil yaşama inançlarını yitirmemişler ve uzun vadede pasif bir mukavemete girişmişlerdir. Kuzey Kafkasya, Kırım, Macaristan, Polonya, Çekoslovakya, vs. de icra edilen kıtal ve tehcir hareketleri, adı geçen ülkelerde millî mukavemetin müşahhas plânda dimdik ayakta durduğunun fiilî tezahürleridir.

Bir müstemleke İmparatorluğunun içinde bulunduğumuz demokrasi asrında ayakta kalabilmesi için totaliter bir rejimin tatbiki zarûridir. Koyu bir Rus milliyetçisi olan L e n i n bu hakikatı görmüş ve tarihi misyonunu tamamlıyan Çarlık Saltanatı'nın yerine «komünist partisinin diktatörlüğünü» tesis etmek sûretiyle Rus İmperyalizmi'nin temadisini bir bakıma garanti altına almak istemiştir. Marksizm her ne kadar nasyonalizme karşı da olsa L e n i n onu, Rus Sömürgeciliğinin müessir bir şekilde devam etmesine hizmet görecek şekilde teşkilâtlandırmış ve halefleri de aynı yolda yürümüşlerdir. 60 yıldanberi devam eden tatbikat göstermiştir ki, Rus Komünizmi dahilde sömürge imparatorluğunu devam ettirmeye, hariçte de korkunç bir propaganda ve yeraltı faaliyetleriyle hür devletlerin arasında nifak saçarak çeşitli ihtilâllara ve mahallî savaşlara zemin hazırlayarak dünya umûmî efkârının dikkatini oralara çekmeye çalışmaktadır.

Böylece modern Rus İmperyalizmi dünya efkârının aktüel mevzuu olmaktan uzak tutulmaktadır. Maâlesef bunda son 20 yıldan beri büyük başarı da sağlanmıştır. Meselâ: Wietnam Harbi, Pakistan—Hindistan çekişmeleri, Orta—Doğu buhranı, Afrika'daki hareketler, Latin Amerika ülkelerindeki huzursuzluklar, Batı Avrupa ve Türkiye'deki terörist faaliyetler, vs. nin doğuşu ve gelişmesinde Rus İmperyalizmi dâima müessir olmuş ve bu sahada komünizm tesirli bir vasıta olarak kullanılmıştır. Öte yandan milyonlarca para sarfedilerek hür ülkelerin zayıf karakterli münevverlerine hulûl edilmiş ve bu zümreler devamlı propaganda ile şartlandırılarak rus dostu ve komünizmi benimsemiş çok sayıda sempatizan ve taraftar kitlesinin teşekkülü temin edilmiştir.

Bugün milyonlarca Alman ve Türk, Rus İmperyalizmi'nin zâlim pençesi altında inlerken Alman ve Türk sosyalist ve komünistleri bu durumdan zerre kadar üzüntü duymamakta, bilâkis Uzak—Doğu'da Amerika İmperyalizminden, Şili'de Latin—Amerika Faşizminden dem vurmakta ve ülkelerinin dikkatini büyük bir ustalıkla başka taraflara çekebilmektedirler. Görülüyor ki Rus İmperyalizmi çağımızda yeniden teşkilâtlanırken bambaşka bir karakter kazanmış ve gerçek anlamda «modern imperyalizm» olmuştur. Bu öyle bir imperyalizmdir ki, sayısız devletleri haritadan sildiği ve yüzmilyonlarca insanı esâret altında inlettiği halde, hür dünya ülkelerinin münevverler arasında hatırı sayılır derecede sempatizan ve taraftar kitlesi bulabilmekte ve korkunç sömürüsünü bu zayıf karakterli kişiler ve zümreler vasıtasıyla maskeliyerek sûret-i haktan görünebilmektedir.

Rus İmperyalizmi'nin dünya plânındaki bu aldatıcı [illegible] gündası, az gelişmiş ülkelerde Amerikan aleyhtarlığına dönüşecek şekilde plânlanmış ve Amerika'nın basiretsiz siyâseti yüzünden başarıya ulaşmıştır. Batı Avrupa müstemlekeliğinden yeni kurtularak istiklâllerine kavuşan ülkeler bozuk iktisâdiyatlarını düzeltmek ve millî müdafaalarını emniyete almak için başta Amerika olmak üzere kalkınmış ülkelerin maddi ve teknik yardımlarına muhtaç bulunmaktadırlar. Amerika'nın bilhassa müdafaa silâhları mevzuunda akıllı ve dengeli bir siyâset yürütemeyişi sözü geçen ülkelerin pek çoğunu ister istemez Rusya'ya yaklaştırmıştır. Böylelikle, daha düne kadar müstemleke olan ve boyunduruk altında yaşamanın çilesi ve rezil hayatını çok iyi bilen bu devletler, yukarıda anlattığımız sebepler yüzünden Rus esiri mâsum ve mazlum milletlerin haklı dâvâlarını görmezlikten gelmek zorunda kalmışlardır.

Rusya, Türkiye'yi ele geçirip haritada görüldüğü şekilde «Altı ayrı Sovyet Cumhuriyeti» yapacakmış... 1 — Karadeniz Cumhuriyeti; 2 — Ermeni Cumhuriyeti; 3 — Balkan Cumhuriyeti; 4 — Ege Cumhuriyeti; 5 — Karaman Cumhuriyeti; 6 — Kürdistan ve Arap Cumhuriyetli... «Tarihi ve Etnik mutalara göre Anadolu'nun idaresi» böyle olacakmış!

Hür demokrat ülkelerin «insan hakları» müdafiliği de lâfta kalmış ve bu ülkeler son yıllarda komünizmle savaşmaktansa komünist ülkelerle zengin ticarî münâsebetler kurmayı tercih eder duruma gelmişlerdir. Böylece Rus esiri milletler kaderleriyle başbaşa bırakılmışlardır.

Fakat, madalyonun bir de arka yüzü vardır, şöyleki:

(Devamı Var)

Sebil Yayınevi'nden
2 ESER DAHA..

Kadir Mısıroğlu
Fiyatı: 40 TL.

Yaşar Koçak
Fiyatı: 15 TL.

İSTEME ADRESİ
1) Sebil Yayınevi, PK. 808 İst
2) Derya Dağıtım, İSTANBUL

İslâm'da Sakalın Hükmü

YAZAN:
MUHAMMED HÂMİD / Hama Sultan Câmii Hatibi

TERCÜME:
A. RIZA DEMİRCAN

16 — İbn-ü Şeybe, sakalını tıraş etmiş, bıyıklarını sarkıtmış bir Mecusînin Peygamberimize geldiğini ve aralarında şu konuşmanın cereyân ettiğini naklediyor. Peygamberimiz buyurur:

— Bu ne haldir?

— Dinimin gerektirdiği bir haldir.

— Bizim dinimizde de bıyıklarımızı kısaltmak ve sakalımızı uzatmak vardır.

İbn-ü Şeybe'nin diğer bir rivâyetine göre Resûlullâh şöyle buyurdu:

«Bıyıklarınızı iyice kısaltınız. İsrail Oğulları öyle yapmadıkları için kadınları zina ettiler.»

17 — İbn-ü Asâkir'in Hasen'den rivâyet ettiği hadiste Resûlullâh şöyle buyuruyor:

«— Lût kavminin yapmaları sebebiyle helâke uğradıkları işler on tanedir. Erkeklerin birbirleriyle cinsî münasebette bulunmaları, toprak milelerle atış yapmaları, güvercinlerle eğlenmeleri, def çalmaları, şarap içmeleri, bıyığı uzatmaları, sakalı kısaltmaları, el çırpmaları, ipekli elbise giymeleri, Safer ayını uğursuz saymaları.»

18 — Haris b. Ebî Usâme'nin Yahya b. Kesîr'den tahriç ettiği hadiste, Yahya b. Kesîr şöyle rivâyet ediyor:

«— Bıyıklarını sarkıtmış, sakallarını kısaltmış bir adam Peygamber mescidine geldi. Resûlullâh ona şöyle dedi:

«— Sana bu şekilde tıraş olmanı kim emretti?

— Efendim Kisrâ emretti

— Allâh'da bana sakalımı uzatmamı, bıyıklarımı kısaltmamı emretti.»

19 — İbn-ü Cerîr'in Zeyd İbn-ü Habîb'den gelen rivayet'ine göre Hz. Peygamber, sakallarını traş etmiş oldukları halde huzuruna gelen iki mecûsiye bakmaktan hoşlanmaz ve onlara şöyle der :

«— Yazıklar olsun size. Bu şekilde traş olmanızı kim emretti?

— Efendimiz Kisrâ emretti

— Bana da Rabbim sakalımı uzatmamı, bıyıklarımı kısaltmamı emretti.»

20 — İmâm Müslim Câbir R.A. den şöyle rivayet ediyor:

«— Resulullâh'ın sakalı sık ve toktu. «Tirmizî'nin İbn-ü Ömer'den rivayetine göre Resulullâh'ın sakalı sıktı. Diğer bir rivayete göre de büyüktü.

Enes R.A. elini iki yanağı üzerinde dolaştırarak şöyle dedi:

«— İşte Resulullâh'ın sakalı böylece iki yanağını dolduruyordu.»

Hz. Ebû Bekir'in sakalı da Hz. Peygamber'in sakalı gibi sıktı Hz. Osmanın sakalı ince ve uzundu. Hz. Ali'nin sakalı ise iki omuzu arasını dolduracak şekilde genişti.

21 — Ahmed, Müslim, Ebû Davud, Tirmîzi, Nesâi ve İbn-ü Mâce'nin Hz. Âişe'den rivâyet ettikleri hadiste, vâlidemiz, Resûlullâh'ın şöyle dediğini nakletti:

«— On şey Paygemberlerin sünnetindendir: Bıyığı kısaltmak sakalı uzatmak, misvak kullanmak, buruna su vermek, tırnakları kesmek, parmak boğumlarını yıkamak, koltuk altı ve etek traşı olmak, su ile taharet almak. (1)

Ezher'in Va'z ve Hitâbet Bölümü'nde ders kitabı olarak okutulan **«El-İbda'fi Mezarr'il-İbad»** isimli eserde sakal bırakmanın vâcib, kesmenin harâm olduğu husûsunda dört mezhebin ittifâk ettikleri bildirilmekte ve aşağıdaki mâlumat verilmektedir:

Hanefi Mezhebi: Hanefî mezhebi'nin görüşleri **«Durrû Muhtar»** da şöylece zikrolunmaktadır: «Erkeklere sakal kesmek harâmdır. **«Hidâye şerbi Nihaye»** de sakalın bir tutamdan fazlasının kesilmesinin vâcib olduğu tasrih olunmaktadır.

«Fethul Kadir'de ise şu bilgiler sunulmaktadır: «Kadınlaşan erkeklerin ve bazı mağriblilerin yaptığı gibi sakalın bir tutamdan az bırakılmasını hiç bir âlim mübâh görmemiştir. Sakalı tamamen kesmek ise, Hind Yahudileri'nin ve İranlı Mecûsîlerinin âdetidir.»

Nihâye müellifi de, sakaldan bir tutamdan fazlasının kesilmesinin vâcib olduğunu söyler. Nitekim Resulullâhdan da bu şekilde rivâyet olunmuştur. Tirmizî'nin de **Câmi'inde** rivâyet ettiği gibi **Hz. Peygamber** sakalının eninden ve boyundan alırdı.

Hanefî Mezhebi'nin sakal mevzuundaki yukarıda sunulan görüşleri hanefî fıkıh kitablarının büyük kısmında zikredilmektedir.

Mâlikî Mezhebî: Ebûl—Hasen'in **Şerhul-Risale'**sinde ve bu eserin Adevî hâşiyesinde açıklandığı üzere Mâlikî Mezhebinde sakal kesmek harâmdır Eğer sakalı kısaltmakla müsle mevzuuna geliyorsa kısaltmak ta harâm olur. Müslenin buradaki mânası çirkinleştirmektir.

3 — Şafii Mezhebi: Şerh-i Ubab'da verilen bilgiye göre. Seyhân, sakal kesmenin mekruh olduğu görüşündedir. İmâm Şafiî'nin **El-Üm** isimli eserinde sakal kesmenin haram olduğunu beyan ettiğini zikreden İbnü Rif'a ise Şeyhân'a itiraz etmektedir İmâm Ezrâî de şöyle demektedir.

«Tıbbî bir zarûret olmaksızın bütün sakalı kesmek haramdır.»

Şerh-u Ubab'ın haşiyesi **İbn-ü Kasım El İbadi** de yukarıda sunulan bilgilere benzer bilgiler vermektedir.

4 — Hanbeli Mezhebi: Hanbeli Mezhebi İmâmlarına göre sakal kesmek haramdır Ancak onlardan bir kısmı **«Sakal kesmek haramdır.»** görüşünün mutemed olduğunu zikrederken, Sahib-ül-İnsaf gibi bir kısmı da hilâf zikretmeksizin sakal kesmenin haram olduğu görüsünü izhar etmektedir

---

(1) Mânalarını sunduğumuz yirmi bir hadisin büyük bir kısmı **«El—Menhelül—Azbül—Mevrûd Şerh-ü Sünen-i Ebî Davud»** isimli eserin Tahâret Kitabının, Gaslüs—Sivak bâbında mezkûrdur.

«Sakalınızı uzatınız, bıyıklarınızı iyice kısaltınız. »şeklinde tercüme ettiğimiz nebevî emirler de, (Veffirû, A'fû, Erhû, Cüzzû, Kussû Enhikû, Ahfû) lafızları kullanılmaktadır ki, İbnül—Esîr'in Nihâye'sinde de açıklandığı üzere bunların hepsi aşağı—yukarı aynı mânaya gelmektedir. (Mütercim)

TEŞKİLÂTLARIMIZDAN HABERLER

MÜSLÜMAN KATLİAMINI PROTESTO GECESİ

Bazı İslâmcı talebe teşekküllerinin ortaklaşa teşebbüsüyle yapılacağını geçen sayımızda haber olarak verdiğimiz **«Müslüman Katliâmını Protesto Gecesi»** 27 Nisan akşamı İstanbul Spor—Sergi Sarayında binlerce insanın iştirakiyle ve olgun bir hava içinde yapılmıştır. Memleketin içinde bulunduğu durum itibariyle, çoğu kimsenin sokağa çıkmaktan korktuğu ve toplu bulunulan yerlere bomba atılacağı ihtimal ve ihbarlarının devamlı yapılmakta olduğu böyle bir zamanda, bu kabil psikolojik savaş taktiklerine itibar etmeksizin, bu geceye gösterilen alâka, müslümanların korkulara esir olarak evlerinin köşelerine saklanamıyacaklarının bir güzel ifâdesi olmuştur.

Geceye, Prof. Korkut Özal başta olmak üzere camiamızın tanınmış simaları iştirak etmiş ve dünyada **«müslümanlara yapılan zulüm ve işkencelerle»**, bunlar karşısında **«müslümanın takınacağı tavır üzerinde»** görüşler açıklanmıştır. **Kurtuluş İslâm'da, Tek Yol İslâm YAŞASIN İSLÂM, BEŞERİ SİSTEMLERE HAYIR!»** cıları gibi sloganların **«müslüman aktilamı»** deyince, sadece **fiziki telefi anlamamak,** bunun yanında ve ilk başta **nesillerin mânen, rûhen katledilmesi «meselesi üzerinde** durmak gerektiği kanaatinde birleşmeleri, **«dünya müslümanlarının aralarında, sürtüşmeye düşmeden** fiilî bir birlik ve kuvvet halinde ortaya çıkabilmeleri için bir BAŞ'tan mahrum bulunmalarının bugünkü menfî netîceye müessiriyeti için İslâm dışı güçlerin ne derece büyük gayretler gösterip beynelmilel dalavereler çevirdikleri üzerindeki görüşler dikkati çekmiştir.

AKINCI LİSELİLER GECESİ

Akıncılar Derneğinin Lise seviyesindeki gençleri teşkilâtlandırmasının bir mahsulü olarak hızla gelişmekte olan **AK— LİS Gecesi** de 28 Nisan 1978 Cuma akşamı İstanbul Tepebaşı Gazinosunda yapılmıştır. Akıncı Liseliler Başkanı Yaşar Şadoğlu'nun konuşmasıyla başlıyan geceye Prof. Korkut Özal ve câmiamızın yabancısı olmadıkları hatipler katılmıştır Gece, **Akıncılar'la İKO** (İstanbul Kültür Ocağı) arasında sürtüşme olduğu yolunda iddia ortaya atanları mahcub edecek şekilde, iki teşkilât mensuplarının da samimî bir işbirliği içindeki gayretleriyle mükemmel bir şekilde sona ermiştir. Tepebaşı gazinosunun tıklım—tıklım dolduğu geceye ayrıca bazı ülkücü ve devrimci gençlerin de katıldığı görülmüştür

KÜLTÜR İKTİSAD DERNEĞİ

Üniversite'de İslâmî şûura sahip, ve yardıma muhtaç üçyüze yakın genci karşılıksız burs vererek okutan ve 800'e yakın âzası bulunan **Kültür ve İktisad Derneği,** 28 Nisan 1978 akşamı Bâyezid'de gerek âzalarını, gerekse câmiamızın önde gelen simâlarını bir araya toplamaya vesile olan bir yemekli toplantı tertip etmiştir.

Toplantıya cemiyet azaları yanında **Prof. Korkut Özal, Prof. Nevzad Yalçıntaş, Prof. Sabahaddin Zaim, Doç. Dr. Mazhar Özman** başta olmak üzere mümtaz bir dâvetli grubu da katılmıştır.

Toplantıda konuşan Prof. Korkut Özal **«Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu buhranlar karşısında yakınmak yerine, meselenin özüne eğilmek gerektiğini»** ifade etmiş, **«bunun için de en ön plâna insan meselesini almak, insana eğilmek, insan'ı müslümanca yetiştirmek»** zorunda olduğumuzu söylemiştir.

Prof. Nevzad Yalçıntaş ise, **«Türkiye'nin anarşi içine sürüklenmiş olmasını** hayretle karşılamamak, ve eğer anarşi olmasaydı, asıl o zaman hayret ifade etmek gerektiğini; çünkü Türkiye'nin bir kültür aşınmasına, kültür farklılaşmasına uğradığını, nesiller arasındaki manzaranın bu aşınma yüzünden korkunç bir mahiyet kazandığını, renk körlerinin bazı renkleri görmemesini andıran bir şekilde cami ve onun mânasındaki inanç nizamı görmezlikten gelindiğinde, elbette ki, ortaya bir takım noksanlıklar, pürüzler ve doğru tesbit yapamama ihtimalleri çıkacaktı» demiştir.

40 HADİS

اَلسَّلامُ قَبْلَ الكَلامِ

— 37 —

Hadisi Şerif

«ESSELÂMÜ KABLEL KELÂM.»

Meâl-i Âlisi

SELÂM, KELÂM'DAN ÖNCEDİR.

İSLÂM YAZISINA DÂİR

UMUMİ YAZI FELSEFESİ

ve

İSLÂM MEDENİYETİNDE YAZI ESTETİĞİ

MAHMUD YAZIR

Gerçi güzeli sevmeyen, sevilecek güzeli bilmeyen, bilip de aramayan, arayıp da bulamayan ve hep sevdiğine güzel diyen kimselere karşı söylenecek hiçbir söz yokdur. Fakat bu zümreden olmayan, o kitaplarla, o zevk işidir, lâfa sığmaz demekle dâvânın halledilmediğini gören meraklıların bir güzel yazı karşısındaki müşâhedelerini, buğulanmaktan kurtaracak, dikkatlerini yazının hâl de-

nilen yönüne teksif edecek imkânları göstermek, şuur ve idrâke sâlim bir yol açmak da bir dereceye kadar mümkündür. Zira, güzel yazı yazmak başka, onun zevkini duymak başka; bunu anlamak başka, anladığını söz veya yazı ile anlatmak da başkadır. Binâenaleyh birini bilenden diğerini de istemeye hakkımız yoktur. Fakat hepsini nefsinde toplayabilenler elbette başkalarına da faydalı olmaya imkân bulurlar.

Bir dereceye kadar dedik, çünkü, binbir nisbet ve izâfetin ruhî ve çeşitli hendeselerle bünye içinde ve dışında yer almış türlü tenâsüplerin, çeşitli tenâzurların bir bedî' vahdet hâlinde, dokunup işlenmesinden, birbirini tamamlayan muhtelif âhenklerin âhengindeş doğan, arzettiği süretde; yazanın san'at ruhundaki fıtrat güzelliğinin metafizik ifâdesini taşıyan, bâzan gözlere ve gönüllere san'at sırrı hâlinde, bazan da ruhumuzun derinliklerine işleyen hikât sırrı hâlinde yayılarak yazanın ruhunu veya ruhunun san- hâlini hâlimiz kılan bir yazıdaki güzelliği, maddeperestlik yüzünden tabiat sertlikleri altında nasırlaşmış hislere bunlarla buğulanmış âhenksiz müşâhedelere imansızlığın ve taklîd zebûnluğunun sürüklediği hevâ ve şehvet acıları yüzünden kıvâmını bozmuş zevklere duyurup anlatmaya, derme çatma sözlerin, kabuklaşmış kelimelerin güç yetiremiyeceklerine göre, tek çâre susmak görünürse de; lâkin, bundan ne çıkar?

San'at ve ilim nâmına acı ve o kadar da acıklı olan bu vaziyet karşısında bir Kant'ın «Güzeldir, hükmü küllî ve kalbîdir.» Yani hislerden önce ve herkese şâmildir sözü düşünülürse, güzel yazının hakikî muhâtabı herkes değil, fıtrî temizliğini kaybetmemiş, zevk ve idrâki bozulmamış, zedelenmemiş selîm kimseler ve böyle bir topluluk olmak lâzım gelir gibi görünür. Bu, yaradılış itibâriyle yanlış olmamakla beraber, yazı güzelliği, fikrî temizliğini bozmuş olanlara da kayıplarını yavaş yavaş buldurmaya rehberlik eden Rabbânî bir mürebbidir. Hat san'atı bunun fakültesidir. «Nûn velkalemi...» âyeti bu hususda bir delil ve mübeşşir olarak kaydolunabilir. (Bu âyetin izâhına bakınız.)

İşte, böyle bir takım ciddî düşünceler sevkile, anahtardan çıkarılan «Yazıların san'at bakımından okunuşları» mevzûunu yine ele aldım. Bizden izâhı istenilen husûsları da ilâve edince, önce beşer yazılarını yazı mevzûunda birleştirip bir bütün olarak ele almak, sonra yazı san'at ve estetiğinin tekâmülünü göstermek ve bu arada hat san'atında bir gâye ve yazı estetiğinde bir ideâl olan kalem güzelini seçip ortaya koymak, sonra da onun mümessili olmaya çalışan misâlleri birkaç cihetten müşâhedeye almak gerektiğini anladım. Haddimden aşırı görünen bu durum karşısında «Nûn» gibi inledim, aczimin gıcırtılarını kendim dinledim, bir müddet daha etüdler yapmak lüzum ve ihtiyâcını duydum.

TESBİT

Sâdık Özarslan

İsimleri bile fefâket

Gelin de rahmetli Mehmed Âkif'i hatırlamayın şimdi. Demişti ki:

«Türlü adlarla çıkan nâmütenâhî gazete... Durmadan ayrılık tohumları atıyor memlekete.» Bilmiyorum eksiği var mı? Fakat mısrâlarından çıkan mânâ bu idi. Hakikaten de öyle; çeşitli adlarla çıkan birçok gazeteler, memlekete ayrılık tohumlarını saçmakla meşgûller. İşleri; toplayıcılık değil, dağıtıcılık. Evvelâ insanı dağıtıyorlar... parça parça, lime lime ediyorlar insanı. Maddesiyle mânâsını ayırıyorlar; mânâyı inkâr edip onu sadece maddeden ibâret bırakıyorlar. Eşref-i mahlûkat olan insana, yeryüzüne Halife olarak gönderilen insana, ahsen-i takvîm üzere yaratılan insana: «Senin, sadece miden ve bir de cinsiyet uzvun var; seni adam eden bunlar.» diyorlar... İnsanı, materyalist ve libidocu yapıyorlar.

Gazetelerden bazıları, hele bir tanesi var ki libidoculuğa ve uçkur edebiyatına pek düşkün. Bütün «*uğraşı*» belden aşağı... Bilmem gene Âkifimizi mi hatırlamak lâzım? Ayrıca bu tesbitine bakınız:

«... Yetiştirmek için toprağı gâyet münbid,
Bularak fuhş ekiyor salma gezen bir sürü..»

Nerede bir çıplak kadın var ise bunlar hemen haberdâr. Nerede bir faşing ve ahlâksızlık görülmüşse bunlar derhâl orada ... Anladık; gazetecilik, gazetecilik amma acaba bunlar da birer gazetecilik oyunu mudur?

Nihayet gördük ki; bazı gazetelerin kabûl etmedikleri kitap ilânları gene aynı varakpârelerde. Bunlara aslında kitap ta değil, «*betik*» demek gerek. Şimdi ellerde «*betikler*» var.... Evlerde de işi bitikler var. Ve bir de çekilen tetikler var. Neylersiniz ki: «*Rüzgâr eken fırtına biçer.*»

Bütün meşgalesi çıplak kadın resmi basmak olan ve vâridâtını da müstehcen neşriyat üzerine kuran mâlûm gazetenin ilân olarak alıp neşrettiği sözüm ona kitapların isimlerine bakınız... Hani bir zamanlar, birileri çıkıp: «Gözlerimin içine bakın; ne demek istediğimi anlarsınız.» demiş ya... Tıpkı onun gibi isimlerine bakın; kitapların içindeki rezâletleri kolaylıkla anlarsınız.

İşte bunlar ve daha niceleri Türkiyemizde satışa arzedilmiş durumdadır... ve bütün bu kitaplar, ellerde ve dillerdedir. İsimleri dillerseniz, bir kerre daha okuyunuz... Felâket bellidir; bunlar, birer felâket habercileridir. Böylece çocukların ve gençlerin hayvânî hislerini ayağa kaldırıp kanunsuzlukların artmasına vesîle olanlar da en az suçlular kadar mes'ûl sayılmalıdırlar. Evlerinden kaçan kızlar, kadınlığa özenen oğlanlar; kâbûl edilmelidir ki, bunların eseridirler. Onbeşlik kıza sarkıntılık eden yetmişlik ihtiyar, kızına musallat olan ahlâksız baba, bunların yetiştirmeleridir. Yollarda seks arayan, aşk yapmaktan gayri şeylere aklı varmayan zavallı gençler; hep bunlar sâyesinde zedelenip yaşarken ölmüşlerdir. Hiç kimse: «Bana ne? Ben ilân alıyorum.» diyemez. Bilinen bir gerçektir ki; ahlâksızlığı yayan da yapan kadar suçludur. Ona göre davranıla...

Avrupa postası

«İŞÇİDEN YANA HÜKÛMET»E DE BAK!

İşçi haklarından ve ezenlerin kaldırılacağından yıllar boyu dem vuran Ecevit Hükûmeti'nin, sonunda bizzat o hakları çiğnemeye ve devleti, işçilerimizi ezen bir mekanizma haline getirmeye müteveccih yeni bir tatbikata geçtiği hayretle görülmüştür! İşçiden yana olduklarını ileri sürenlerin işçilerin alınterlerine rehin koyup, DÇM'leri yeni bir statüye getirmesi bu tatbikatın en son örneklerindendir.

Bilindiği gibi, yurt dışındaki işçilerimizin memlekete göndereceksleri dövizlerin dalgalı kur sisteminde işçiler âleyhine işlemesini önlemek için Dövize Çevrilebilir Mevduat usûlü getirilmişti. Ancak bu sistemin kısa zamanda sermâyedârların elinde oyuncak haline geldiği öteden beri bilinmektedir. Şimdi Hükûmetin, sermâyedârların bu oyunlarına engel olmak bahânesiyle yurt dışındaki emeklerini harcayıp, resmî zihniyetle de «altın yumurta yumurtlayan tavuk» gözüyle değerlendirilen işçilerimizin DÇM hesapları üzerinde haksız bir oyuna girmesi son derece yanlış bir tutum olarak karşımıza çıkmaktadır. Anarşiyle mücadelede yaya kaldığını hadiselerin genişlemesiyle âdeta itiraf eden Ecevit Hükûmeti bu güçsüzlüğünü gizlemek için, iktidar gücünü işçilerimiz üzerinde göstermeye teşebbüs etmiştir.

Nitekim, «25 Nisan 1978 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yeniden açılacak veya eskiden mevcud olup da temdit edilecek (müddeti uzatılacak) olan ve yurt dışındaki vatandaşlarımıza ait DÇM Türk lirası hesaplarına 28 Şubat 1978 tarihinden (yani devalüasyondan) önceki döviz alış kurlarının tatbik olunacağı açıklanmıştır. Yani, bir işçi, DÇM hesabına yatırdığı parayı ancak, eski fiyat üzerinden alabilecek ve aradaki fark Merkez Bankasında bloke edilecektir!

Bu tatbikatın muhtevasında, Hükûmet'in Merkez Bankası'nda döviz biriktirip, resmî kredi ihtiyaçlarını işçilerin parasını işleterek karşılamak; yahut da DÇM besaplarını temdit ettirmek isteyecek olan işçileri bundan vazgeçirerek, ellerindeki bütün dövizlerini o andaki alış kurları üzerinden memlekete getirmeye zorlamak mânasının bulunduğu bildirilmektedir. Bu yeni tatbikatı haklı göstermek gayretine düşülerek şu bilgi verilmiştir:

«16 şubat 1978'de yayımlanan bir tebliğ ile DÇM hesapları belirli bir limit içinde dondurulmuş, bu limit içinde DÇM hesaplarının vadelerinin uzatılmasına izin verilmiştir. Aynı tebliğe göre, döviz kurlarında değişiklik yapıldığı takdirde, DÇM hesaplarında meydana gelen kur farkları bankalara verilmeyip Merkez Bankası'nda bloke olarak tutulmakta, transfer ânında farklar ilgililerine iade edilmektedir. Ancak vadeleri uzatılan DÇM hesapları ile ilgili farkların geri verilip verilmeyeceği konusunda tereddütler hasıl olmuştur.

Bu farkların bankalara iadesi ekonomiye önemli miktarlarda para çıkarılmasına sebep olabilecektir. Bankaların eline geçecek bu ek fonlar sonucu para ve kredi arzında meydana gelecek yükselişlerin enflasyonist tesir yapacağı şüphesizdir.

Tereddütleri gidermek maksadıyla bir tebliğ yayımlanmıştır. Bu tebliğ ile hariçte mukim kişilere ait DÇM hesaplarına 28 şubat 1978 tarihinde geçerli döviz kurlarının uygulanacağı, halen yürürlükte bulunan kurlarla bu kurlar arasındaki farkların hesap kapatıldığında geri verileceği öngörülmüştür.

DÇM hesaplarına tanınan kur garantisi devam etmektedir»

Diğer taraftan Ecevit Hükûmeti ile Merkez Bankası arasındaki sürtüşme geçen hafta, Merkez Bankası Başkanı Cafer Tayyar Sadıklar'ın bir konuşmasıyla aleniyete dökülmüş ve Maliye Bakanlığı'nın Merkez Bankası'nı sıradan bir müessese olarak değerlendirip çalıştırmak istediğini; halbuki bütün dünyada Merkez Bankaları'nın hükûmetlelrin emrinde değil, ona malî meselelerde istişare uzvu olarak yardımcı kabul edildiğini söylemiştir. Bu sürtüşmeden Hükûmet galip çıkarsa, ileride işçi dövizleri üzerinde daha ağır müdahalelere girişebileceği de iddia olunmaktadır.

KUZEY ALMANYA MİLLÎ GÖRÜŞ TEŞKİLÂTLARIN BÖLGE TOPLANTISI

Avrupadaki İslâmî faâliyetlerde en gayretli teşkilât olan *«Avrupa Millî Görüş Teşkilâtları»* geçen hafta Bremen Fâtih Câmi-i Şerif'inde mutat bölge toplantısını yapmışlardır. Teşkilât umumî reisi Dr. Yusuf Zeynel Abidin Bey'in açış konuşmasıyla başlayan toplantı büyük bir samimiyet geç vakte kadar sürmüş ve dâvetli Bremen, Hamburg, Bielefelt, Lübeck, Bremenhaven, Delmenhorst, Münister teşkilâtlarının başkanı *«emir»*lerin de ayrı ayrı birer birer konuşma yapmalarıyla renklenen *«Kuzey Almanya Bölge Toplantısı»*nda Avrupa'daki müslümanların içinde bulundukları maddî ve mânevî dert ve dâvâlarının muhtelif veçheleri dile getirilmiştir.

kızılırmak holding a.ş.

sizin şirketiniz ortak olunuz.

çelik imalatın montajına başladığımızı ortaklarımıza müjdeleriz

Hisse senetlerimiz değer kazandığından 1 hisse 31 Mayıs 1978 tarihinden itibaren 2.000.— TL. den işlem görecektir.

Sayın Ortaklarımıza ve İşçi kardeşlerimize duyururuz.

Ortağın
Adı - Soyadı : .....
Hisse Miktarı : .....
Hisse Tutarı : .....
Tasahhüt Tarihi : .....
Türkiye Adresi : .....
.....
Avrupa Adresi : .....
.....
İMZA

Ortaklarımıza Önemli Not : Adres değişikliğinizi bize yazınız
Fazla bilgi için : Kızılırmak Holding A.Ş. ÇORUM

TEMSİLCİLERİMİZ

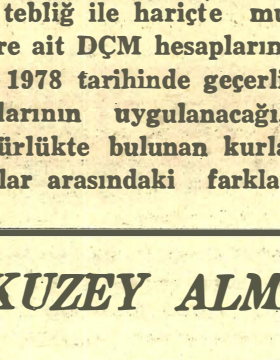

MEHMED KAHVE

— Bremen mümessili
Lange Sicht Str. 2
2800 Bremen 21
BATI ALMANYA

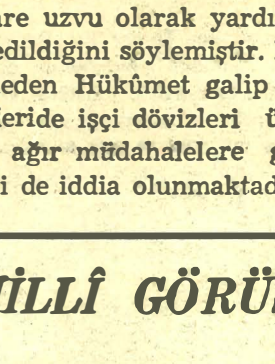

İSMAİL ALTINTEPE

Goethe Str. 83
41 Duisburg 11

B. ALMANYA

T. H. Y.
ACENTASI

Hergün KÖLN ve DÜSSELDORF'tan İstanbul'a muntazam seferler
ADRES: Otto Str. 100 5100 Aachen
Telefon : 0241 — 51 18 95

Rusya ile samimi alâkalar ilk meyvelerini vermeye başladı...

RUS UŞAKLIĞI!..

Rusya Müslümanlarına yapılan zulmü anlatan film İstanbul'da oynatılmadı!..

RUSYA'DAKİ MÜSLÜMANLARA YAPILAN BASKIYI ANLATAN FİLM İSTANBUL'DA OYNATILMADI!..

1945 yılında Türkiye'ye iltica ettiklerinde zamanın cumhurbaşkanı, **Millî Şef**, müteveffa İsmet İnönü'nün merhametsiz bir kararıyla Rusya'ya iade edilen ve orada kurşuna dizilen müslümanların hâtırasına çevrilen **«GÜNEŞ NE ZAMAN DOĞACAK?»** isimli film, dünya müslümanlarının beş asırdan fazla bir zamandan beri siyaset ve kültür merkezlerinden biri olan İstanbul'da oynatılamamıştır.

Bu durum, Türkiye'nin Rusya'nın kucağına atılmakta olduğunun hazin bir işaretidir. Rusya'daki müslümanlara karşı her mânada kesin bir lenosid tatbik edip ve milyonlarca esir müslümanı mos-

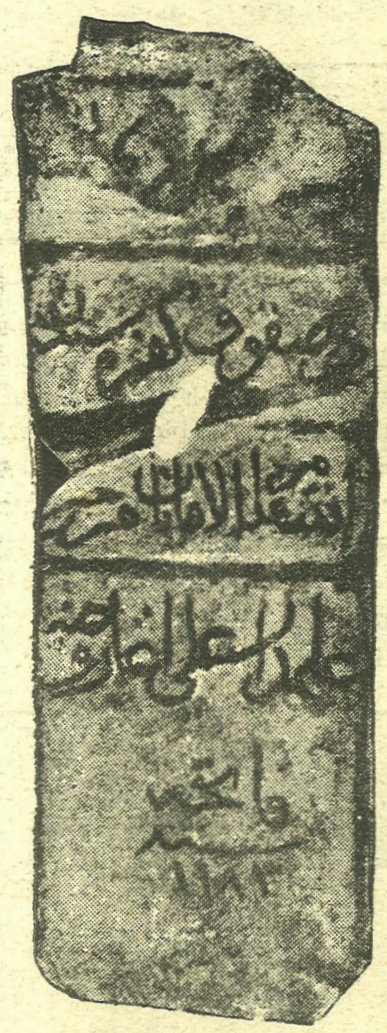

MEZAR TAŞI DEĞİL, İBRET LEVHASI..

Yalnız bir kişinin değil, milyonlarca Müslüman'ın kabri başına dikilebilecek olan bir mezar taşı: MOSKOF KEFERESİNDEN İNTİKAMINI ALAMAYAN MERHUM ALEMDAR ALİ AĞANIN RUHUNA FATİHA — 1183 (1764) (Akçakoca'ya bağlı Göktepe Köyündedir)

kofilaştırmak ve iyice komünistleştirmek için yarım asırdır daha bir zâlim usullerle gayret sarfeden moskofların içimizden bu kadar alçak bulup, içimizdeki beyinsizlerin kanalıyla kendisini tenkid eden bir filmin oynatılmasına engel olabilmesi ibret vericidir.

Biz filmin işlediği mevzuu üzerinde fazlaca durmuyoruz. Bu hususta lehte veya aleyhte bir çok şeyler söylenebilir. Nihayet, Türkiye'ye sığınıp, orada aradığı vatan'ı bulamıyan iki Türk genci, **«Türkiye'deki Rusya»** da hapsedildiklerini hissedişleri Rus alanlarınca devamlı takib edilişleri, yakalanıp, Rusya'ya iade edilişleri serüveni üzerine oturtulmuş bir film..

Ne var ki, C. Arkın gibi, daha, kısa bir zaman önce en marksist beyannamelere imza atan bir aktörün bu filmde oynaması, sonra gazetelerde **«tabanca tehdidi altında oynatıldığına dâir sözler** iddiaların yer alması ve filmin gösterilmeye teşebbüs edildiği bir sinemaya bomba atılması ve filmin ele geçirilen bütün kopyalarının yakılması moskofçuların nasıl bir azgınlık ve uşak ruhluluk içinde, efendilerine sadakatle hizmet ettiklerinin son bir örneğini teşkil etmektedir.

Marksist gazeteler bu filmin oynatılmaması için girişilen baskı metodlarına görmezlikten gelip, sadece KARŞI DEVRİMCİ «FİLM diye» feryad etmektedirler.

Filmin çekim idarecisi olan Mehmed Kılıç, yapılan baskılar karşısında iktisâdî bakımdan da daha fazla dayanamıyacaklarını, kendilerine başka sinema işletmecilerinin de sinemalarını tahsis etmiyeceklerinin anlaşıldığını ifade ederek, **«cemiyetimizin bugün içinde bulunduğu güç şartlar karşısında, filmi vizyondan (sinemalarda gösterilmesinden) çektik»** demiştir

"SUR" Film ve «LÂNET»

SEBİL okuyucuları sinema mevzuuna temas eden bir sahife ile karşılaştıklarında belki de en azından SEBİL yazı heyetinin bu mes'ele üzerindeki tereddütleri derecesinde bir tereddüte yeniden düşeceklerdir.

Gerçekten de, son yüzyılın en güçlü **«amme efkârı oluşturma»** silâhlarından olan sinema ve sair **«odiyo—vizüel»** (kulak ve göze hitab eden) san'atlar mevzuunda İslâmî noktadan duyduğumuz kaygular henüz zail olmamıştır.

Bunun çeşitli sebepleri vardır. Hemen, **«şahs-ı muayyenin taklidi câiz değildir»** şeklindeki bir hüküm ile birlikte, **«san'at yapıyoruz»** adı altında her türlü ahlâksızlık çukuruna batmış olan kimselerin bazı mümtaz şahısları veya mukaddes mefhumları ve işaret ettiği mânaları canlandırmaya teşebbüs etmeleri gibi mahzurları ilk başta sayabiliriz.

Ancak, bu noktada **«düşmanın silâhıyla silâhlanınız»** mealindeki hadisleri de hatırladığımızda, kendilerine bu sahada cevaz arayan, ve şu ideolojik mücadele ortasında bir şeyler yapmaya çalışanların da mâzûr görülebileceği düşünülebilir

Bunlardan birisi de, Sûr Film şirketinden Mes'ud Uçakan isimli genç kardeşimizdir. Daha önceden **«Gençlik Köprüsü»** isimli bir film çevirip, uzun zaman, İslâmî propaganda yaptığı gerekçesiyle sansürden geçirtemiyen bu kardeşimiz son olarak da **«Lânet»** isimli bir film çevirmiştir. (Ne yazık ki, sinema san'atının henüz kurtarılamadığı ahlâksızlık çukurunda her türlü film çeviren bedenini teşhir etmekten, onu geçim ve san'at metaı olarak kitlelere sunmaktan hususi bir zevk alan bazı artistlerce rollerin paylaşıldığı) bu filmde, muhakkak ki, bir mesaj götürülüyor seyirciye.. Dramatik buhranlar içinde, kendi ruhunun karanlıklarından kurtulmaya çalışan materyalist çağın insancıklarının mes'eleleri gözler önüne seriliyor...

Yani, psikolojik bir filmi..

Bu filmin galası 5 Mayıs Cuma günü saat 14.00'de Tepebaşı gazinosunda Şule Yüksel hanımefendinin de iştirakiyle yapılacak...

Ne var ki, Mes'ud Uçakan da çoğu müslümanın taşıdığı endişeleri hâlâ bertaraf edebilmiş değildir ve Sebil'i ziyaretinde bu mesele üzerinde de durulmuştur. Kendisi bu meseleye şer'î izah yollarını gösterebilecek merci, ve kişileri zorluyacağını ifade etmiştir. Hassaten İslâmî Araştırmalar Vakfı ile Diyanet İşleri Başkanlığı'na, «bu noktadaki şer'î görüşlerinin ne olduğu» şeklinde sualler tevcih edeceğini söyleyen Mes'ud Uçakan kardeşimiz daha sonra, Türkiye'de hergün yüzbinlerce insana, bilhassa genç nesle hitab eden ahlâksız filmler yanında sadece şikâyetçi olarak tavır takınmayı kâfî görmediğini haklı olarak ifade etmiştir.

BİNDİK DORU TAYLARA
KIRBAÇ ÖZENGİ SÜRDÜK
KESTİLER ÇARELERİ
NOKTA NİFRENGİ, SÜRDÜK

DERTLER ÇERAĞI YAKTIK
ÖLÜME BENGİ SÜRDÜK
NAMLUYA MERMİ SÜRDÜK
KAVGAMIZI BAŞLATTIK.

Ancak, tabiatiyle, Türkiye'de sinemaya elkoymuş olan çevrelerin, seyirciye İslâmî mesajlar götüren bir film sansürden geçirilebilse dahi, onu kendi sansürlerinden geçirmemek için her türlü dalavereyi oynayacakları tabiidir. ve geçmişteki tatbikat, «LÂNET» filmine yeni tuzaklar hazırlandığına delil sayılabilir.

Mes'ud Uçakan, bu sahanın sıkıntılarını anlatırken şöyle diyor: **Bir defa film yok piya ada.. Karaborsa film piyasası ise, yahudilerin elinde.. Onlardan film alabilmek için de yine, şahadetleri yahudilerce kabul görecek kimselerle işbirliği yapmak zorundasınız. Sonra oyuncu meselesi ortaya çıkıyor. Bir iki firma onları parsellemiştir. Siz onları oynatmak için maddi gücünüzün sınırlı olduğunu düşünmek zorundasınız. Film tekniğindeki imkânsızlıklar da ayrı.. Ama asıl mes'ele filmin pazarlamasında ortaya çıkıyor. Siz filmi asgarî 800-900 bin liraya mal ediyorsunuz. Anadolu işletmelerinden aldığınız 400 bini geçmiyor. Geri kalanını İstanbul bölgesinden çıkarmanız gerekiyor. İstanbul'da ise dört—beş büyük firma bir tröst kurmuşlar. bütün sinemaları kendi dağıtacakları filmlere tahsis etmişler, onların dışında hiç bir film oynatmıyorlar! Bu durumda, ya filmi o tröst'e dahil etmeye çalışacaksınız, yahud da sinemalar dışında başka gösterme yerleri bulacaksınız. Tabii her yerde olduğu gibi bu sahada da ideolojik kutuplaşma karşımıza çıkıyor ve onların hoşuna gitmeyecek bir ideolojik mahiveti olan film oynatılmıyor, piyasada tutunamıyor, rekabet şartları müsavi olmak bir yana kesinlikle yok...»**

Sebil

her şey hak için
Siyâsî, edebî, tarihî, ilmî, haftalık gazete
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Umûmî Neşriyat Md: SELÂHADDİN EŞ
Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY
Yıl: 3 Sayı: 123 / Fiyatı BEŞ Lira
İDAREHÂNE: Vilâyet Han Kat 1 Nu: 101 - 102
Tel: 26 38 96 — 27 20 99 — İSTANBUL
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ DAĞITIM

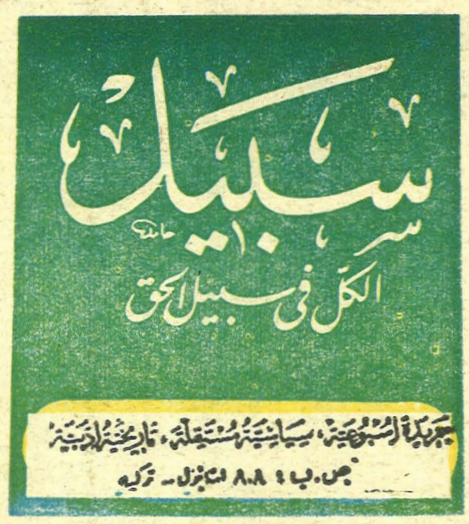

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim Historica
Political Literary and Weekly
P.O Box 808 İSTANBUL
Representative of Europe
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Phone: 0 61 96 / 4 54 47
Postscheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a.M.